

สภาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์

ดร.ภัทรพล มหาพันธ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2550

STATE PARTICIPATION UNIVERSITY STUDENTS, FACULTY OF EDUCATION.

SILPAKORN UNIVERSITY.

PROFESSOR.DR ORAPIN SIRISAMPHAN

DR. PATTARAPON MAHAKHAN

FACULTY OF EDUCATION. SILPAKORN UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2007

คำนำ

รายงานการวิจัยเล่มนี้ เป็นการศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยการเน้นพัฒนาเจตคติ ทักษะในการเรียน การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ มองเห็นการณ์ไกล มีความเข้าใจในตนเอง พัฒนาบุคลิกภาพได้เหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ รอบรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะด้านการปรับตัว ตลอดจนการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเองได้ และกิจกรรมนักศึกษาก็นับเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียน ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษาให้ได้รับประสบการณ์จริงทางการศึกษา

คณะผู้จัดทำ

หัวข้องานวิจัย	สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ชื่อผู้วิจัย	ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ ดร.ภัทรพล มหาพันธ์
ปีการศึกษา	2550

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคี และความสัมพันธ์อันดีของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 176 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test และ one-way ANOVA ทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมและทุกด้าน มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา เพศ พบความแตกต่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สำหรับอายุ ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย ไม่พบความแตกต่าง

Research Title State Participation University Students, Faculty of Education. Silpakorn University.

BY Professor.Dr ORAPIN SIRISAMPHAN

Dr. PATTARAPON MAHAKHAN

Year 2550.

The purpose of this study was 1). To study the participation of students, university students, Faculty of Education, Arts, and 5 areas of interest perform. Culture, sports. Academic promote harmony and good relationship of students and their parents by the way democracy 2). To compare the conditions of participation of students, university students, Faculty of Education, Silpakorn University. By age,gender achievement domicile Province in the university field.

The sample for the study were. Fine Arts Faculty of Education students. Year 2548 of 176 people by questionnaire as a tool to collect statistics for the data analysis is the percentage standard deviation. Compare different test statistics t-test and one-way ANOVA statistical test LSD LSD (Least Significant Difference).

The results were as follows: 1.). State participation in student activities of students. Faculty of Education Silpakorn University as a whole and on all sides. The student activities in high 2.). Compare the state of student participation of students. Fine Arts Faculty of Education. BY variables achievement. Major sex differences found in student participation for a lifetime. City domicile address The university does not see the difference.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนวความคิดและหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา
2. แนวคิดเชิงทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา
  - 2.1 ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา
  - 2.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา
  - 2.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา
3. ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา
  - 3.1 การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา
  - 3.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
  - 3.3 นโยบายและแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
  - 3.4 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา
  - 3.5 นโยบายส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นหัวใจสำคัญอีกประการหนึ่งของการบริหารจัดการอุดมศึกษาที่เสริมสร้างการพัฒนานักศึกษา (Student Development) และกิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับเรียนในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในหลักสูตร จะเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ การสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นผลจากความร่วมมือของหลาย ๆ ส่วนที่สำคัญคือ การเรียน การสอน

ในหลักสูตร การวิจัย กิจกรรมนักศึกษาและการจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและ สนับสนุน กิจกรรมนักศึกษา โดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ลึก ครอบรอบ มีจิตสำนึกเชิงจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ ความหมายของคำว่ากิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้หลายลักษณะแตกต่างกันออกไป สามารถสรุปได้ดังนี้

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานทุกประเภทที่นักศึกษาจัดขึ้นนอกเวลาเรียนทั้ง ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปจะไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในหลักสูตรโดยตรง ไม่มีความสำคัญในการนำมาคิดคะแนนเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมทำได้โดยสมัครใจไม่มีการบังคับให้ เข้าร่วมกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ที่ได้จัดกิจกรรมขึ้น ก็เพื่อความ สนุกสนาน เพื่อความรู้และสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา เปิดโอกาสให้ นักศึกษาได้นำความรู้ความสามารถของตนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและ ตนเอง (ธิดารัตน์ บุญนุช 2543 : 3) กิจกรรมนักศึกษา คือ การจัดกิจกรรมขององค์กรต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานให้กับ นักศึกษา โดยการศึกษาแบบ ประชาธิปไตย ที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานที่จะส่งผลให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม (Herbert 1975 : 30) กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาก่อนเข้าสู่ชีวิตการทำงาน โดยเป็นกิจกรรมเพื่อ สนับสนุนการประหยัด อดออม นิยมไทยและใช้ของไทย กิจกรรมเพื่อการพัฒนาตนเองของ นักศึกษาด้านจริยธรรม คุณธรรม และบุคลิกภาพ (จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 2541 : 5) ซึ่ง สอดคล้องกับ ชาญชัย อินทรประวัติ ที่ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรม นักศึกษา คือ กิจกรรมที่มีประโยชน์ ทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการคิดและการดำเนินการของนักศึกษา โดยการให้คำปรึกษาและดูแล ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้อยู่ในกรอบนโยบาย ประเพณีและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย (ชาญชัย อินทรประวัติ 2545 : 27) โดยกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความ สมัครใจ และอยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและสถาบันการศึกษา มุ่งส่งเสริมเพิ่มพูน ความรู้ ประสบการณ์จริงแก่นักศึกษาในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อสังคม (สมชาย บุญญบาล 2541 : 12)

จากความหมายกิจกรรมศึกษาดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพัฒนานักศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ เอกลักษณะ ร่างกาย คุณธรรม ก็มีความจำเป็นที่ สถาบันระดับอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกิจกรรมให้ครบทุก ๆ ด้าน

อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัย ที่ได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา และมีเป้าหมายเพื่อพัฒนา นักศึกษาในด้านต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงที่นำไปสู่การพัฒนา ความรู้ ความสามารถ พัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยของนักศึกษาให้เหมาะสมกับสังคม ประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างความรู้ พัฒนาคุณสมบัติของนักศึกษาให้รู้คุณค่า ส่งเสริมให้ นักศึกษามีระเบียบวินัยในตนเอง รู้จักการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น สามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะความเป็นผู้นำได้ และเพิ่มพูนความรู้รอบ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีจิตสำนึกในการใฝ่เรียนรู้ และรับผิดชอบต่อตนเอง ที่จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. แนวคิดเชิงทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1 ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา เป็นแหล่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้เพียงพอพร้อมด้วยความเจริญทางด้านความรู้ ความคิด และมีศีลธรรม สร้างเสริมสิ่งต่าง ๆ และสนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์ อย่างเต็มที่ทั้งด้านการศึกษาและการพัฒนาความคิด บุคลิกภาพ เปิดโอกาสให้ นักศึกษาได้สัมผัส และได้รับประสบการณ์ที่ดีในชีวิตเพื่อการเตรียมพร้อมที่ให้เป็นบัณฑิตที่ สมบูรณ์ มีความเป็น มนุษย์ที่มีคุณค่าต่อตนเองและสังคม ดังนั้น กิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ออกไปพัฒนา ประเทศ วินสตัน และมิลเลอร์ (Winston and Miller 1994 : 3) ได้ให้ ความเห็นว่า การพัฒนา นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายประการด้วยกัน คือ สถาบันอุดมศึกษา ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง นับตั้งแต่การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน งานกิจการนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานกิจกรรมนักศึกษา งานให้คำปรึกษาแนะแนว งานกีฬาและนันทนาการใน การพัฒนานักศึกษาให้มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

จะเห็นว่างานกิจกรรมนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดปรัชญา นโยบายของกิจกรรมนักศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนา นักศึกษา และสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก พัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้มีความ หลากหลายและน่าสนใจ จากสรุปผลการสัมมนากิจการนักศึกษา กนกวรรณ ฉันทนะมงคล ได้ให้ ทรรศนะในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาจะต้องมีลักษณะการส่งเสริมให้ นักศึกษารู้จักตนเองมาก ยิ่งขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรมที่มี

ความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา เปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม การทำงานเป็นทีม รักความเป็นไทย เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ ปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอน และสามารถใช้กิจกรรมผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน (กนกวรรณ ฉันทนะมงคล 2541 : 5) กลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษา โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ ต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (เนาวรัตน์ กังเม้ง 2543 : 9 ; อ้างอิงจาก Chamber and Christine 1993) ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกสถาบันต้องกำหนดให้ชัดเจนและ สอดคล้องกับเป้าหมายหลักในการพัฒนาศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2543 : 11)

1. ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพ และศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก
2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการอุดมศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา
3. สร้างสรรค์ความรู้ในด้านการพัฒนานักศึกษา หรือเอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา
4. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ เสริมสร้างประสบการณ์จริงในวิชาชีพ และชีวิต
5. ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ให้ใช้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้
7. สนับสนุนกิจกรรมที่เสริมสร้างให้เห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมทางศาสนา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีจริยธรรม คุณธรรม มีระเบียบวินัย มีสมาธิ อย่างสม่ำเสมอ
9. จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศ บัณฑิตนิเทศ
10. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านดนตรี กีฬา ศาสนา การใช้ชีวิตในสังคม
11. ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการทำงานในระหว่างเรียน
12. พัฒนาหอพักนักศึกษาให้เป็นแหล่งศึกษา
13. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาสุขภาพและนันทนาการ

14. ปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

15. สนับสนุนให้อาจารย์บูรณาการวิชาการกับกิจกรรมนักศึกษาเข้าด้วยกัน

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2538 : 63 – 64) ได้กำหนดปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความคิดเห็นที่แตกต่างกันทางด้านการเมือง

3. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงออก พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบ และฝึกความคิดตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4. อำนวยความสะดวกในการจัดและดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรมสำหรับประชุม อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการพิมพ์ จัดสำเนา การจัดทำป้ายประกอบต่าง ๆ ประสานงานกับภาควิชา หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในสถาบันเพื่อ สนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาในการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมเพื่อ ช่วยเหลือให้แนวคิดหรือแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้นักศึกษารักความเป็นไทย มีความภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

5. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงาม สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย

6. ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและสามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

โดยสรุปแล้ว ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นไปเพื่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เป็นผู้มีประโยชน์ต่อสังคม ในการกำหนดปรัชญากิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้สถาบันมีทิศทางในการ

วางแผนพัฒนาการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้บริหารและอาจารย์ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้

2.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น มีผู้แสดงทัศนะไว้หลายท่าน เช่น (ทบวงมหาวิทยาลัย 2542 : 7) ได้ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ

2. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษา

3. เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการบริการสร้างสรรค์พัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิต

4. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม

5. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม

6. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 120 – 121) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น

5. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา

7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา

8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

10. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 4 – 5) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้
ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดบูรณาการการเรียน ทั้งในรูปแบบทางราชการและ
ไม่ใช่ราชการ พร้อมทั้งสนับสนุนให้การศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นคนสมบูรณ์
2. เพื่อปรุงแต่งประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา โดยทำเป็นโครงการพัฒนานักศึกษา
กระตุ้นให้นักศึกษาได้มีส่วนในกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่นักศึกษาที่มี
ปัญหา
3. เพื่อกระตุ้นให้มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา ทั้งนี้
เพื่อนำไปสู่การสื่อสาร รวมทั้งการตัดสินใจที่ดีต่อไป
4. เพื่อสร้างบรรยากาศ ซึ่งทำให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้
แสดงออกซึ่งความเป็นเอกลักษณ์
5. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในรูปแบบของการท้าทายที่ให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง
ในด้านสติปัญญา สังคม และส่วนตัว

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2538 : 59 – 60) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
นักศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้ปกครองตนเอง
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา
8. เพื่อให้รับศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
9. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักการเสียสละ และทำงานให้ส่วนรวม
12. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
13. เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี

15. เพื่อพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 8-12) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนิสิตหลัก ๆ 5 ประเภท ดังนี้

1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์

มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น
2. เพื่อให้นิสิตได้รับประสบการณ์โดยตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบท เมื่อได้รับการศึกษาแล้ว
3. เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตให้มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างที่นิสิตร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน
4. เพื่อให้นิสิตได้ฝึก เป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอยู่เสมอมีเหตุผลด้วยความรอบคอบ
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิต ประชาชนและราชการ
6. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีเสียสละเพื่อส่วนรวม
7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ลักษณะของกิจกรรม

เป็นโครงการลักษณะอาสาพัฒนาการบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นตอนการสำรวจและขั้นตอนการดำเนินงาน โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่

1. ด้านการศึกษา เช่น การสร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด เป็นต้น
2. ด้านสาธารณูปการ เช่นการ สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถังเก็บน้ำฝน ประปาหมู่บ้าน ขุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน ละสาธารณสมบัติอื่น ๆ

3. ด้านคมนาคม เช่น การซ่อมแซมสะพาน ถนน การวางท่อระบายน้ำ
4. ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตร การส่งเสริม เผยแพร่ และสาธิตความรู้ทางการเกษตร สัตวแพทย์อาสา
5. ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการและคำแนะนำนำความรู้ งานอนามัย และสาธารณสุขทั่วไทย
6. ด้านด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการความรู้ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

2. ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปและวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี อันเป็นมรดกล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
2. เพื่อปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย แก่นิสิตและประชาชนทั่วไป

ลักษณะของกิจกรรม

จัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย

3. ด้านจริยธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำแก่นิสิต
2. เพื่อปลูกฝังเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงามในสังคมไทย ให้เกิดขึ้นในตัวนิสิต สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบของสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะเมื่อจบปีการศึกษาแล้ว

ลักษณะของกิจกรรม

จัดประชุม อบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ พฤติกรรมในด้านการพัฒนาบุคลิก ความเป็นผู้นำ คุณธรรมจริยธรรมหรือ

การพัฒนาจิตใจของนิสิต โดยใช้กลวิธีเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การสร้างสถานการณ์จำลอง การศึกษาและปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ เช่น การฟังธรรม อยู่จุดงศ์ ฯลฯ

4. ด้านกีฬา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้และทักษะการเล่นกีฬา
2. เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและ

พละนามัย

3. เพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย
4. เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตและอาจารย์ด้วยการเล่นกีฬา
5. เพื่อช่วยผ่อนคลายความเครียด ให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน
6. เพื่อพัฒนานิสิตในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรม

กีฬาเป็นเครื่องมือ

7. เพื่อช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบัน

ลักษณะกิจกรรม

ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนิสิตสนับสนุนกิจกรรมกีฬาใน

2 ประเภท คือ

1. กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬาเพื่อให้นิสิตทั่วไปใช้เล่นกีฬาเพื่อนันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจในเวลาว่าง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

2. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นการใช้จ่ายแก่นิสิตในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมั่นกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี

นอกจากกีฬาใน 2 ประเภทดังกล่าวแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้งบประมาณจากหมวดอื่นสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาอื่น ๆ การแข่งขันมหาวิทยาลัยอาเซียนกำหนดจัด 2 ปีต่อครั้ง และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกมีกำหนดจัด 4 ปีต่อครั้งเป็นต้น

5. ด้านสัมมนากิจกรรมนิสิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นิสิต อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนิสิตได้รับทราบแนวนโยบาย และขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรมนิสิต รวมทั้งกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน
2. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนิสิต
3. เพื่อร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนา และการวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนิสิต
4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิต นิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิต

ลักษณะกิจกรรม

จัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิต โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วยนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิต และการนี้หัวข้อเรื่องของการอบรม ประชุม สัมมนา จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมนักศึกษาก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตในสังคมไทย อย่างไรก็ตามแม้ว่ากิจกรรมนักศึกษาจะมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย แต่ก็มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา มหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม และด้านวิชาการ ฝึกทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความผูกพันต่อเพื่อนและสถาบัน ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาสามารถเลือกเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนน หรือหน่วยกิตใด ๆ หรือผลประโยชน์อื่น การดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยจะถือว่าการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

2.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายสูงสุดของการพัฒนาอุดมศึกษาไว้คือ การทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย เป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนและชุมชนเป็นศูนย์กลาง ทำให้คนไทย ก้าวทันโลก สามารถพึ่งพาตนเองได้นั้น จึงกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้กับสถาบันอุดมศึกษาได้นำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนา

นักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษา 2546 : 3) การพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบ ทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่สามารถหล่อหลอมนักศึกษาได้หลายด้าน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ด้านการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น การมีโอกาสได้ ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การเกิดความมั่นใจในตนเองจากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชน ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพให้ยั่งยืน ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม นักศึกษา ก็เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเป็นกำลังคน (Manpower) โดยการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการ และตอบสนองความต้องการของการศึกษา การอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณสมบัติ และเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้าน ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาด้านหลักสูตรในชั้นเรียน เพื่อที่จะทำให้การศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม และสุขภาพอนามัยแข็งแรง ที่ส่งผลไปสู่การเป็น บัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ สามารถอยู่ในสังคมได้ (จิรวัดน์ วีระกร 2546 : 38)

จะเห็นว่าความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง การสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดกิจกรรมในฐานะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมพละนาามัย ปกป้อง คุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2543 : 6) ได้กำหนดมาตรการและกลไกหลักในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมควบคู่กับการเรียนการสอน กิจกรรมงานบริการวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรมงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีโลกทัศน์กว้างขวาง
2. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานคล่องตัว และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงพัฒนาและสร้างสรรค์ ควรได้รับการสนับสนุน ส่วนกิจกรรมที่ไม่เชื่อต่อการเสริมหลักสูตร 'ไม่ควรได้รับการสนับสนุน เช่น การรับน้องใหม่ที่ รุนแรง ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

4. กิจกรรมหอพักในมหาวิทยาลัย ควรเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาในหลาย ๆ ด้าน จุดมุ่งหมายและหลักการสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล งานกิจกรรมนักศึกษามีผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ นักศึกษา สโมสรนักศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารสถาบัน บุคคลกลุ่มนี้ต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และหาจุด ร่วมได้ จึงจะทำให้งานกิจกรรมนักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งถือได้ว่าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ หน้าที่ด้านกิจกรรมนักศึกษาเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของกิจกรรมแต่ละโครงการ ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่ากิจกรรมเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ (ปราโมทย์ โชติมงคล 2541 : 14)

สมชาย เวชกรรม (2542 : 110 – 111; อ้างอิงจาก สำเนาฯ ขจรศิลป์ 2538) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองของความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ กิจกรรมจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษาดังนี้

1.1 กิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและความสนใจ ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสใช้พลังร่างกาย และความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.2 กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้ ความสนใจของนักศึกษาไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

1.3 การจัดกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปลี่ยนบรรยากาศ

1.4 การจัดกิจกรรมทำให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

1.5 การจัดกิจกรรมทำให้นักศึกษาเสริมสร้างประสบการณ์ และค้นหาอาชีพงานอดิเรกที่เหมาะสมกับตนเอง

1.6 การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ ยังช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ

ในแต่ละปีนักศึกษาได้ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เชิงออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น ห้องเรียน ประปา สะพาน ด้านวิชาการได้ออกไปให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับงานอาชีพ ด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีบทบาทสำคัญในการทำงานบูรณาการและเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ด้านกีฬา ช่วยให้เยาวชนของชาติมีร่างกายพลานามัยสมบูรณ์ จะเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษามีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา หากจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเหมือนกับการอบรมเลี้ยงดู กิจกรรมก็จะมีคุณภาพในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามที่ได้กำหนดไว้

อาจสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ถูกต้องและเหมาะสมนั้น จะช่วยพัฒนานักศึกษาได้ในด้านวิชาการ วิชาชีพ และสติปัญญา ด้านสังคม การอยู่ร่วมกันในสังคม พัฒนาการในตัวนักศึกษา และฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตในระบอบประชาธิปไตย เกิดความรักสถาบันและรักการให้บริการแก่ชุมชน ช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาประเทศชาติให้สามารถแข่งขันกับประเทศได้

3. ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมของนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้ร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมนักศึกษามีอย่างหลากหลาย และได้จัดเป็นประเภทเพื่อให้นักศึกษาสามารถร่วมกิจกรรมตามที่ตนเองชอบ นักวิชาการทางด้านกิจกรรมนักศึกษาได้แบ่งประเภท ได้ดังนี้

ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 6 – 9) ได้กำหนดประเภทของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านการปกครอง มีห้องปฏิบัติการเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการเป็นผู้นำ ฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นตัวแทน เป็นผู้ประสานงานและสื่อสารข่าวระหว่างคณาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา ให้บริการแก่เพื่อนนักศึกษาทั้งหมดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของนักศึกษา

2. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา โดยการผสมผสานหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ศึกษามากยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย จิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา

4. กิจกรรมด้านอาสาพัฒนา เป็นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ รวมทั้งกิจกรรมที่ศึกษาปัญหาสังคม และแหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมประเภทนี้ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงที่อาจทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงได้

5. กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ และประสบการณ์ให้นักศึกษาได้ทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

6. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่สอนให้นักศึกษารู้ถึงเหตุการณ์ของโลกและสังคม

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 11) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง ได้แก่ องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา

2. กิจกรรมวิชาการ ได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมคอมพิวเตอร์

3. กิจกรรมกีฬา ได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล ชมรมกรีฑา เป็นต้น

4. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ชมรมศิลปะหรือชมรมวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย และชมรมอีสาน เป็นต้น

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ ชมรมเพื่อการช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาและชมรมอนุรักษ์ เป็นต้น

6. กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การสังสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นเกมเพื่อสุขภาพ และการเล่นเกมกีฬาแฮสกา เป็นต้น

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 127 – 128) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ อีกด้วยโดยทั่ว ๆ ไปกิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและสภานักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติ องค์การกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์การนักศึกษา ศูนย์นักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา

2. กิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

3. กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทักษะในการเล่นกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากนี้จะทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในการเล่นกีฬา และความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรง นอกจากนี้การแข่งขันกีฬายังเป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ประสบการณ์ให้นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูด และดนตรี

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษแก่ประชาชนในด้านอาชีพ ด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยประชาชนในชนบท หรือประชาชนในเมืองที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6. กิจกรรมทางดำนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นักศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจัดงานสังสรรค์ การจัดงานตามประเพณี ท้องถิ่นหรือการจัดงานในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

ฝากจิต คุณุรัตน์ (2545 : 49) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า ต้องกำหนดนโยบายกิจกรรมนักศึกษาที่มุ่งเน้นด้านการเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมวิชาการเพื่อเสริมการศึกษา กิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพและความมีน้ำใจ และระดมสรรพกำลังจากคณาจารย์ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการผสมผสานการ

ดำเนินงานระหว่างวิชาการกับกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน รวมทั้งเสนอแนวทาง เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

อาจสรุปได้ว่า ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาอาจแบ่งได้ตามลักษณะของกิจกรรม ที่นักศึกษาจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้ครบทุกด้าน และรูปแบบของกิจกรรม ที่จัดขึ้นนั้น ต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนั้น ๆ และสรุปประเภทของ กิจกรรมได้รวม ๆ คือ กิจกรรมด้านวิชาการ ที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม ควรมีการผสมผสานหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้าด้วยกัน เพราะการจัด กิจกรรมมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งเป็นส่วนก่อให้เกิดการสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต กิจกรรมกีฬา เป็นอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญมากกับตัวนักศึกษาที่จะมุ่ง พัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย จิตใจ ตลอดจนทักษะในด้านกีฬา ซึ่งกิจกรรมด้านนี้นิยม แพร่หลายในหมู่นักศึกษา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนี้จะมุ่งส่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ ช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม พัฒนานักศึกษาด้านการทำงานเป็นทีม และ ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง

3.1 การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้เน้นกระบวนการทางการศึกษา 2 ประเภท คือ การจัดการศึกษาในชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ ดำเนินกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามความชอบ ความสนใจ ความถนัด ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา ได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองในการสร้างสรรค์กิจกรรมได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการบังคับให้ นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรม เน้นความสมัครใจของนักศึกษาเป็นสำคัญ การกำหนด นโยบายการพัฒนาการศึกษาที่ชัดเจน มีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพ ให้นักศึกษาสามารถเล่าเรียนจนจบหลักสูตรเป็นบัณฑิตที่มี “ความรู้คู่คุณธรรม” เป็นมนุษย์ที่มีความ สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในการเสริมเติมเต็มให้กับนักศึกษา (มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2543 : 53)

จากหลักการในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกทิศทาง และเป็นแนวทางใน การพัฒนาการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาและส่งเสริมการจัดกิจกรรม (วรเดช จันทรศร 2545 : 6 – 7) ได้ให้แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาดังนี้

1. พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณภาพและศักยภาพในการ พัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก ด้วยการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาให้หลากหลายและน่าสนใจ

ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณธรรม

2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการ สนับสนุนปัจจัยที่สร้างความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจของนักศึกษา

3. สร้างสรรค์ความรู้ ปรับปรุงหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา เน้นการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง บูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

จากผลการสรุปประชุมสัมมนาโครงการ “บนเส้นทางความก้าวหน้า สู่โลกทรรค นักบริหาร ในการดำเนินกิจกรรมควรเป็นความรับผิดชอบและเป็นหน้าที่ของนักศึกษา องค์กร นักศึกษา นักศึกษาองค์กรกลาง สำหรับสถาบันการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย และนักศึกษา ต้องการเห็นรูปแบบและลักษณะกิจกรรมที่สามารถพัฒนาวิสัยทัศน์ สอนให้นักศึกษาคิดเป็น วางแผนเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นการทำงานเป็นทีม สร้างความสามัคคี พัฒนาคุณธรรมและ จิตใจ ไม่ละทิ้งกิจกรรมเพื่อสังคม (บริษัทตรีเพชร์ อีซูซุเซลส์ จำกัด 2542 : 3) ในการส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดกิจกรรม สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้าน งบประมาณ บุคลากร และอุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง ให้วางนโยบายที่เป็นรูปธรรม และมีการประสานงานที่ดีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เพื่อให้งานกิจกรรมนักศึกษา เป็นที่น่าสนใจ เกิดแรงจูงใจต่อนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรม ควรสร้างบรรยากาศที่ดี เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษาได้ มีโอกาสในการวางแผนกิจกรรมที่ดี (อัมพา ของทุมมินทร์ 2542 : 96 – 97) การบรรลุ วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม สถาบันอุดมศึกษาควรมีการประชุมวางแผนในการจัดกิจกรรม เป็นประจำทุกปี เพื่อวางนโยบายและกำหนดกรอบการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับแผน พัฒนาการอุดมศึกษา และจัดสรรงบประมาณตามที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม จัดอบรม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เห็นถึงความสำคัญและเข้าใจบทบาท หน้าที่การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม โดย กระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม สถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรม ให้ หลากหลาย และเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ โดยเน้นนวัตกรรมที่มีคุณค่าทางการศึกษาและ อาชีพโดยเฉพาะ ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ทางอาชีพ และเน้นให้ นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น (อาทิตย์ เสาธงใหญ่ 2545 : 93 – 94)

ฝากจิต คุณุรัตน์ (2545 : 83) ได้ทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรม นักศึกษา พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและ รายด้าน

อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ การได้รับสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรมการมีรูปแบบการสรุปและประเมินผลการจัดกิจกรรมและการได้รับงบประมาณการจัดกิจกรรมที่เพียงพอ

จากหลักการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา นักศึกษา ทฤษฎีทางจิตวิทยาพัฒนาการในระดับต่าง ๆ นำไปสู่ความเจริญของการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง การควบคุมรับผิดชอบในตนเอง ซึ่งเป็นผลให้มีพฤติกรรมอันมีประสิทธิภาพ และการพัฒนานักศึกษาไม่ใช่หน้าที่ของอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือบุคลากร กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกัน โดยถือเป็นหน้าที่ของการพัฒนา กระบวนการต่อเนื่อง การพัฒนาจะเป็นไปได้มาก ถ้านักศึกษา อาจารย์ บุคลากร และ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกัน

3.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

จากการสรุปผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า นักศึกษาเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หาประสบการณ์ในการทำงานกับผู้อื่น อันดับรองลงไปคือ การเรียนรู้การทำงานเป็นทีม การเรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบ การสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ การปรับปรุงบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (ทบวงมหาวิทยาลัย 2537 : 86) ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช ที่ได้กล่าวถึงการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ (ธิดารัตน์ บุญนุช 2543 : 3 – 6) ดังนี้

1. ด้านวิชาการและสติปัญญา กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนเสริมและสนับสนุนการเรียนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมได้ดีก็จะสามารถนำเอาความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์เข้ากับสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียนได้ จะช่วยให้นักศึกษาได้ความรู้และประสบการณ์จากชั้นเรียน

2. ด้านสังคม กิจกรรมนักศึกษาช่วยสอนและฝึกทักษะพิเศษในการติดต่อกันในสังคม ช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจถึงอิทธิพลและแรงผลักดันของสังคม และวัฒนธรรมต่อทัศนคติ ความต้องการพื้นฐานด้านการสนับสนุนคุ้นเคย การคบหาสมาคมพบได้ในกิจกรรม นักศึกษา กิจกรรมเป็นห้องปฏิบัติการที่มีค่าอย่างยิ่งของการใช้ชีวิตในสังคม

3. ด้านการอยู่ร่วมกัน กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กันเอง ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ประชุมร่วมกัน ฝึกหัดประสานงานกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม พัฒนาความเข้าใจต่อคนอื่นที่ลึกซึ้ง

4. ด้านพัฒนาการในตัวนักศึกษา กิจกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยงานในด้านพัฒนาการของนักศึกษาให้บรรลุผล จากการทำทราบลักษณะและภูมิหลังของนักศึกษาเกี่ยวกับความสนใจ สุขภาพร่างกาย และพื้นฐานทางสังคม ก็สามารถที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาของนักศึกษาในแต่ละชั้นได้ ช่วยนักศึกษาในการปรับตัว ฝึกฝนตนเองเพื่อชีวิตในอนาคต

5. ฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตในระบบประชาธิปไตย กิจกรรมช่วยเตรียมนักศึกษาเพื่อการมีชีวิตในสังคม และได้เรียนรู้การเป็นพลเมืองดี มีโอกาสพัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

6. เกิดการรักสถาบันและรักการให้บริการชุมชน กิจกรรมเปิดโอกาสให้เกิดการรวมตัวกันเป็นเอกภาพในสถาบัน ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักที่มีส่วนให้แก่สถาบันชุมชนที่ตนอยู่ร่วมด้วย นำไปสู่การให้กับสังคม

7. ระบายพลังของนักศึกษา กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์ โดยผู้บริหารและอาจารย์ต้องให้ความสำคัญของกิจกรรมด้วย

จะเห็นว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยเหตุผลเพื่อหาประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทำประโยชน์ให้กับสังคม และพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ซึ่ง ธาวิณี สุขจิตต์ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการ บริหาร ชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จากผลการวิจัยพบว่า ในแต่ละด้านโดยรวมนักศึกษาได้รับประโยชน์ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทุกกลุ่มต่างเห็นว่าชมรมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก หลากหลายพอที่จะตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ และมีรุ่นพี่ได้ให้คำชี้แนะในการทำกิจกรรม ปัจจุบันดังกล่าวจึงเป็นส่วนสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ด้านการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตาม ที่ดี รู้จักมารยาท รู้จักควบคุมภาวะอารมณ์ของตนเอง มองเห็นจุดด้อยของตนเองภายหลังการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาจึงรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามากใน ทุก ๆ ด้าน (ธาวิณี สุขจิตต์ 2544 : 64 – 65) ซึ่งสอดคล้องกับ ผากจิต คุณุรัตน์ ที่ได้กล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม คือ นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี นักศึกษามีความเสียสละอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (ผากจิต คุณุรัตน์ 2545 : 84)

สรุปได้ว่า ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองในด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม อารมณ์ และจิตใจ ที่ส่งผลต่อการพัฒนา

บุคลิกภาพ และได้รับหลักการในการดำเนินชีวิตและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม

3.3 นโยบายและแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 8) กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยมากที่สุด คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัด จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้การเตรียมนักศึกษาเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์สังคม โดยกำหนดแนวทางการพัฒนานักศึกษาเพื่อเป็นบัณฑิตที่มี คุณ ความรู้คู่คุณธรรม มีสติปัญญา ใฝ่การเรียนรู้ นึกคิดอย่างเป็นระบบ มีจิตสำนึกและ ศักยภาพ ในการสร้างงาน บุคลิกภาพดี มีความเป็นผู้นำ ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย มีวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง และเอื้ออาทรต่อสังคม ตระหนักในคุณค่าทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น สุขภาพดี และมีความเป็นสากล เพื่อให้แนวทางการพัฒนานักศึกษามีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย 2545 : 1) จึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาดังนี้

1. การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟู ตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพแท้จริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว
4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่าง ๆ
5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคมที่เป็นจริง ตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว
6. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม
7. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยการรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

จากนโยบายการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องยึดหลักการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามกรอบโดยเน้นการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา นักศึกษาควร

ได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน ช่วงการจัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน ลักษณะกิจกรรมต้องมีการสร้างเสริมโดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก และกิจกรรมต่าง ๆ ควรได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา การดำเนินการใด ๆ ต้องไม่ขัดกับระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันและกฎหมายบ้านเมือง (จิรวัดณ์ วีรังกร 2545 : 67 – 68 อ้างอิงจาก วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2538 : 70)

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 1 – 2) ได้กำหนดรูปแบบกิจกรรมนักศึกษาที่ควรจะได้ดำเนินการได้ดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติ
2. กิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการและชุมชน เพื่อสร้างประสบการณ์จริงในชีวิตและวิชาชีพ
3. กิจกรรมช่วยเหลือสังคม เช่น การรวมพลังเพื่อต่อต้านยาเสพติดและโรคเอดส์ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
4. กิจกรรมก่อเกิดจริยธรรม คุณธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. กิจกรรมที่สร้างเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ได้แก่ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การละเล่นสิ่งเสพติด การฝึกสมาธิ และการพัฒนาจิตใจ
6. การสร้างเครือข่ายขององค์กรนักศึกษาเพื่อช่วยสังคมไทยไปสู่สังคมที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพในการพัฒนานักศึกษา

จากนโยบายและแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าว เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาได้มีแนวทางการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ และเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการศึกษา และกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก ปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นการพัฒนาทั้งด้านแนวความคิด เจตคติ ทักษะ ทักษะการปฏิบัติ ร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความรู้ และประสบการณ์ เพื่อจะสร้างและหล่อหลอมให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ คือ เป็นคนดีและคนเก่ง สามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเตรียมพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

3.4 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

สภาพการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในปัจจุบันมีปัญหาอยู่หลายประการ ทั้งในด้านรูปแบบและด้านเนื้อหา รวมไปถึงปัญหาด้านบุคลากร ตัวนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหาร ที่ยังขาดบูรณาการหลักการพัฒนานักศึกษาที่แท้จริง และปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนมากจะพบปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากร ขาดแคลนเงินสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา ขาดนโยบายในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาที่แน่นอน ขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายวิชาการกับฝ่ายกิจการนักศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรม ขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมไม่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา กิจกรรมไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคม ขาดการประชาสัมพันธ์ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนน้อย ในบางกลุ่มขาดการใช้พลังกลุ่ม ขาดความร่วมมือจากอาจารย์ในการให้คำปรึกษาในการร่วมกิจกรรม ขาดประสิทธิภาพในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมไม่ชัดเจน นโยบายการสนับสนุนกิจกรรมไม่ชัดเจน ขาดการประเมินและติดตามผลที่เหมาะสม ขาดการพัฒนาและปรับปรุงแผนการดำเนินงาน (ทบวงมหาวิทยาลัย 2543 : 13 – 14) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเข้าร่วม กิจกรรมของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนน้อย ทำให้การจัด กิจกรรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งที่กิจกรรมนั้นเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา แต่นักศึกษาให้ ความสนใจน้อย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบันนี้ (สัมฤทธิ์ ใจดี 2544 : 2) จากการประเมินผล กิจกรรมนักศึกษา ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคทั้งที่เป็นปัญหาจากการจัดและการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ปัญหาจากอาจารย์และนักศึกษาทั่วไป และปัญหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาดังกล่าวเป็นอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนากิจกรรมนักศึกษาไปได้ไม่ไกลเท่าที่ควร และปัญหาอีกส่วนหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2544 : 10) คือ

1. นโยบายของรัฐไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจัง ไม่ได้กำหนดค่าน้ำหนักของกิจกรรมและวิชาการอย่างชัดเจน งบประมาณที่สนับสนุนไม่เหมาะสม
2. ผู้บริหารสถาบันไม่ให้ความสำคัญในเรื่องกิจกรรม
3. อาจารย์ผู้สอนฝ่ายวิชาการ ไม่แบ่งเวลาและไม่ให้ความร่วมมือกับฝ่ายกิจการ
4. นักศึกษาไม่เข้าใจ Concept ของงานกิจกรรมอย่างแท้จริง
5. อาจารย์ฝ่ายกิจการศึกษามีน้อย และขาดการพัฒนาองค์ความรู้
6. โครงสร้างการบริหาร ทำให้แบ่งแยกเป็นฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการออกจากกัน

7. ขาดแรงจูงใจ
8. งบประมาณด้านกิจกรรมกับวิชาการไม่ทัดเทียมกัน
9. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบถึงผลประโยชน์ของการเข้าร่วมหรือจัดกิจกรรม
10. สังคมไม่สนับสนุนคนทำกิจกรรม ไม่ได้รับการยอมรับ แต่ปัจจุบันเริ่มเปลี่ยนแล้ว
11. ครอบครัวไม่สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
12. สื่อไม่ส่งเสริมความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
13. ขาดการสร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

โสภณ อรุณรัตน์ (2542 : 70 – 71) ได้ทำการวิจัยสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ส่วนหนึ่ง คงเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นโครงการเดิม ๆ ที่เคยจัดกันมาในรุ่นก่อน ๆ กล่าวได้ว่าเป็นการจัดแบบเดียวกัน เพียงแต่ปรับเปลี่ยนวันที่และผู้ดำเนินกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษา ก็ยังเป็นท่านเดิม ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาปี 2 ขึ้นไป ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมาก่อนรับทราบเป็นอย่างดีว่าจะทำอะไร เห็นความไม่น่าสนใจก็ไม่อยากที่จะร่วมกิจกรรมอีกและไม่บอกต่อ และปัญหาด้านองค์กรการบริหารจัดการ บทบาทและหน้าที่ นักกิจกรรมสับสนในการรับรู้บทบาท หน้าที่ของตน ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักศึกษา ขาดการสนับสนุนจากหลาย ๆ ฝ่าย วันเวลาวางไม่ตรงกัน กลุ่มทำงานมีจำนวนน้อย การดำเนินงานอยู่ในระบบ ราชการจนเกินไป ขาดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม (สุพัฒนา ชลศิริ 2541 : 28 – 29) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า เมื่อก่อน นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีจำนวนนักศึกษาเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันนี้การจัดกิจกรรมของนักศึกษาลดลง นักศึกษาสนใจจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มของตน ไม่สนใจเชิญชวนเพื่อนเข้าร่วมทำกิจกรรม ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักกัน และ 80% ของนักศึกษา มีหน้าที่เข้ามาเรียนและกลับบ้าน ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้ขาดการเรียนรู้ด้านการพัฒนาตนเองด้านบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขเพื่อหากลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษาต่อไป (มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2546 : 14) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม นักศึกษาดังนี้

1. ในส่วนของมหาวิทยาลัย ขั้นตอนการเบิกจ่ายงบประมาณขาดการคล่องตัว ขาดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วม ความรู้สึกใกล้ชิดระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษามีข้อจำกัด ด้านสถานที่ใน

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษา สร้างความรู้สึกกดดันโดยไม่ตั้งใจต่อมหาวิทยาลัยและนักศึกษา

2. ในส่วนของฝ่ายกิจการนักศึกษา บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หลายงาน ทำให้หุ่มเทได้ไม่เพียงพอ การเข้าร่วมกิจกรรมและการให้คำปรึกษาทำได้น้อย พบปัญหาด้านการชี้แจงในเชิงเหตุผลให้นักศึกษาเข้าใจ

3. ในส่วนของสโมสรนักศึกษา มีความรู้สึกขาดบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรม การจัดกิจกรรมมีอุปสรรค มีชมรมและกิจกรรมไม่หลากหลาย ขาดจิตวิญญาณร่วมต่อมหาวิทยาลัย ต่อกิจกรรมนักศึกษาลดลง ทีมงานขาดความเข้มแข็ง ขาดการวางแผนงาน ขาดการประสานงานที่ดี ไม่มีความเป็นหนึ่งเดียว การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างองค์กรกิจกรรมมีน้อย มักมองข้ามการประชาสัมพันธ์ ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขาดทักษะการบริหาร จัดการที่ดี

4. ในส่วนของนักศึกษา ขาดความรู้สึกร่วมในกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาระหว่างคณะรู้จักกันน้อย การรวมตัวเป็นกลุ่มทำได้ยาก

5. ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา ขวัญและกำลังใจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เพราะเป็นงานอาสาสมัคร ไม่ใช่งานที่นับเป็นภารกิจได้ จิตวิญญาณร่วมยังไม่มากพอ ขาดประสบการณ์ด้านกิจกรรมนักศึกษา จึงมีข้อแนะนำแก่นักศึกษาได้ในวงจำกัด ภาวะผู้นำของอาจารย์ไม่เพียงพอ ไม่มีการประเมินผล ทำให้ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ที่ควบคุมกิจกรรม ไม่มีข้อมูลเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุป การดำเนินกิจกรรมมีปัญหาในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เกี่ยวเนื่องกันทุกขั้นตอน ตั้งแต่ การบริหารองค์กร การบริหารบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุครุภัณฑ์ และขาดวิธีการในการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การควบคุมการปฏิบัติงาน และการรายงานผลทางการปฏิบัติงาน

3.5 นโยบายส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องดำเนินกิจกรรมและโครงการให้สอดคล้องกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อความเท่าเทียมและเสมอภาคกัน มหาวิทยาลัยจึงได้ตั้งปณิธาน คือ มุ่งเน้นบริการเพื่อความพร้อม จัดสภาพแวดล้อมเพื่อศึกษา กิจกรรมสร้างสรรค์พัฒนา สร้างภูมิปัญญาเพื่อสังคม กิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จะต้องดำเนินไปภายใต้เป้าหมายที่จะเสริมสร้างและพัฒนาให้นักศึกษา ให้มีบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ จึงกำหนดนโยบายด้านกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สนับสนุนกิจกรรมที่จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นคนที่มีความรู้ และ จริยธรรม รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น เสริมสร้างรสนิยมที่ดีหรือมีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมที่สนใจเป็นพิเศษ

2. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจถึงปัญหาของสังคมไทย ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแนวคิดที่จะแก้ปัญหาอันเป็นการเสริมสร้างให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคมสืบไปในอนาคต

3. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมที่มีส่วนช่วยเสริมสร้างทักษะ และประสบการณ์ชีวิต ให้นักศึกษา ในลักษณะการนำความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้

ภารกิจหลักของกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย

1. ส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาด้านสติปัญญา สังคมอารมณ์ ร่างกาย คุณธรรม จริยธรรม การประเมินตนเอง การเลือกอาชีพ และทักษะการใช้เทคโนโลยี โดยใช้กิจกรรมนักศึกษาเป็นสื่อในการเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาของนักศึกษา

2. จัดบริการและสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษา เล่าเรียน และเพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยได้สำเร็จหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดให้มีบริการด้านสุขภาพอนามัย หอพักนักศึกษา ครัวร้านอาหารให้ถูกสุขลักษณะและราคาประหยัด บริการแนะแนว จัดหาทุนการศึกษา จัดสรรเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา การประกันอุบัติเหตุ การประกันสุขภาพ ประสานงานเรื่องการศึกษาวิชาทหาร จัดบริการเรื่องสถานที่เล่นและฝึกซ้อมกีฬา เป็นต้น

3. ศึกษาและจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนา นักศึกษา ตลอดจนดำเนินกิจการที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น สภาพแวดล้อมทั่วไปของมหาวิทยาลัย ประสานงานเรื่องการรักษาความปลอดภัย จัดสภาพแวดล้อมของหอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อมด้านโภชนาการ การส่งเสริมคุณภาพพลานามัย เป็นต้น

4. ดำเนินกิจกรรมที่สำคัญของมหาวิทยาลัยตามที่ได้รับมอบหมาย

การจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษา หรือมหาวิทยาลัย หรือนักศึกษา

มหาวิทยาลัยร่วมจัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสมัครใจโดยตระหนักในคุณค่าของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นการให้การศึกษาทงอ้อม และสร้างสรรค์ประสบการณ์อย่างกว้างขวาง รวมทั้งหวังว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากรนี้ จะสำเร็จเป็นบัณฑิตอย่างสมบูรณ์การจักกิจกรรมนักศึกษาทุกประเภทต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็น

ผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ เพื่อให้การจัดกิจกรรมได้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การจัดกิจกรรมดังกล่าว จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเงินค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา หรือ ทบวงมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่น ตามประเภทของกิจกรรมนั้น ๆ

กองกิจการนักศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่

- ด้านบำเพ็ญประโยชน์
- ด้านศิลปวัฒนธรรม
- ด้านกีฬาและนันทนาการ
- ด้านวิชาการและจริยธรรม
- ด้านส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์
- ด้านรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษา

โดยมีองค์กรนักศึกษา คือสโมสรนักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษาคณะ และชมรมเป็น ผู้ดำเนินการ นอกจากนี้นักศึกษาสามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ตามความสมัครใจ ทั้งนี้มีชมรมในสังกัดสโมสรนักศึกษา ดังนี้

1. ชมรมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มี 5 ชมรม คือ
  - 1.1 ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - 1.2 ชมรมจิตสัมพันธ์
  - 1.3 ชมรมเพื่อสตรี
  - 1.4 ชมรมอาสาพัฒนา
  - 1.5 ชมรมสังคมศาสตร์
2. ชมรมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มี 9 ชมรม คือ
  - 2.1 ชมรมดนตรี
  - 2.2 ชมรมดนตรีสากล
  - 2.3 ชมรมทัศนศิลป์
  - 2.4 ชมรมศิลปวัฒนธรรมอีสาน
  - 2.5 ชมรมภาษาและวรรณศิลป์
  - 2.6 ชมรมอนุรักษ์ศิลปโบราณคดีและวัฒนธรรมพื้นบ้าน
  - 2.7 ชมรมวัฒนธรรมภาคเหนือ
  - 2.8 ชมรมตะวันตกสัมพันธ์
  - 2.9 ชมรมศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

3. ชมรมฝ่ายกีฬา มี 12 ชมรม คือ
  - 3.1 ชมรมกีฬาอิงปืน
  - 3.2 ชมรมบาสเกตบอล
  - 3.3 ชมรมยูโด
  - 3.4 ชมรมเทนนิส
  - 3.5 ชมรมแบดมินตัน
  - 3.6 ชมรมฟุตบอล
  - 3.7 ชมรมวอลเลย์บอล
  - 3.8 ชมรมเปตอง
  - 3.9 ชมรมเพาะกาย
  - 3.10 ชมรมตะกร้อ
  - 3.11 ชมรมซอฟท์บอล
  - 3.12 ชมรมหมากรุกกระดาน
4. ชมรมฝ่ายวิชาการ มี 4 ชมรม คือ
  - 4.1 ชมรมภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส
  - 4.2 ชมรมศิลปะภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษ
  - 4.3 ชมรมถ่ายภาพ
  - 4.4 ชมรมวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์
5. ชมรมฝ่ายจริยธรรม มี 3 ชมรม คือ
  - 5.1 ชมรมพุทธศาสตร์
  - 5.2 ชมรมคริสต์ศาสน์
  - 5.3 ชมรมมุสลิมสัมพันธ์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สร้อยญา บุญเกิด (2542 : ง) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก ผลการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาจำแนกตามเพศ คณะ และระดับชั้นปี นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แนวทางการปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามหาวิทยาลัยมหิดล ควรจัดอาจารย์ฝ่ายกิจกรรม นักศึกษาให้พอเพียง ไม่ควรบังคับให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ควรลดกิจกรรมที่ไม่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา และควรลดกิจกรรมที่ระยะเวลาเรียนของนักศึกษา

สัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมโดยรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาอยู่คณะต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายในการมาเรียนต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฝากจิต คุณุรัตน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ได้พบและปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา การเลือกสถานที่จัดกิจกรรมและกำหนดช่วงเวลากิจกรรมเหมาะสมมาก ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญคือ เป็นกิจกรรมที่ใช้งบประมาณสูง งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่พอเพียง คณาจารย์ให้ความสำคัญบางกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญคือ การได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรม และต้องการให้มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจนักศึกษา ผลการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาสามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้ดี รู้จักเสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ควรจัดต่อไป

1) กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม คือ วันปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ วันลอยกระทง และวันปัจฉิมนิเทศนักศึกษา 2) กิจกรรมอาสาบำเพ็ญประโยชน์ที่สำคัญ คือ ค่ายอาสาพัฒนาของคณะ และมหาวิทยาลัย 3) กิจกรรมส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญ คือ การสัมมนาสโมสรนักศึกษา คณะหรือองค์การนักศึกษา

เล็ก จันทร์สอาด (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า 1. สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ในกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมวิชาการ ด้านกีฬาและพัฒนากฎหมาย ด้านศิลปวัฒนธรรมและการบันเทิง และด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ พบว่า กิจกรรมที่นิสิตเข้าร่วมเป็นสมาชิกมาก คือ กิจกรรมด้านกีฬาและพัฒนากฎหมาย กิจกรรมที่นิสิตเข้าร่วมเป็นกรรมการมาก คือ กิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการ และกิจกรรมที่นิสิตเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ 2. ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย พบว่า โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามาก โดยเรียงจากน้อยไปหามาก คือ ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง รองลงมาคืออาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เหมาะสม และกิจกรรมบางประเภทไม่บรรลุวัตถุประสงค์เนื่องจากขาดการวางแผนที่ดี 3. ความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเห็นด้วยมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้รู้จักปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี รองลงมา การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้จักและมีเพื่อนมากขึ้น และการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้ได้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต 4. เปรียบเทียบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศและคณะ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนชั้นปีมี ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .055. เปรียบเทียบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศและชั้นปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนคณะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัมพา ชองทุมินทร์ (2542 :90-91) ทำการศึกษาเรื่องเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่าตัวแปรเพศและเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษา ส่วนตัวแปรชั้นปีมีความสัมพันธ์ทางลบต่อเจตคติ

เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : 67) ได้ทำการศึกษาทัศนของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านส่งเสริมวิชาการและโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

แสนพล กล่อมหอม (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการดำเนินงานกิจการนักเรียน นักศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า 1.) ปัญหาการดำเนินงานกิจการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 2.) จำแนกตามประเภทวิชา และขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 3.) รูปแบบการดำเนินกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ประกอบด้วย งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานวินัยนักเรียน และงานสวัสดิการนักเรียน

จากงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษาในด้านต่างของนักเรียน นักศึกษาได้ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมทั้งการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งกิจกรรมนักเรียนบางกิจกรรมส่งผลต่อการนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันในทางที่ดีขึ้น ดังนั้นกิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษา สถาบัน นักเรียน ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Handel (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีผลต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนิสิต โดยมีวัตถุประสงค์ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาความเป็นผู้นำของนิสิตที่เป็นนักกีฬาอย่างไรบ้าง ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตชายและหญิงนั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของนิสิต

Baxter Magolda (1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาสติปัญญาของนิสิต โดยทำการศึกษาระยะยาว 4 ปี และมีคำถามในการวิจัยว่า นิสิตพูดถึงอิทธิพลที่ประสบการณ์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีต่อการพัฒนาตัวนิสิตอย่างไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างมาจากการสุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกต่างๆ ที่มีภูมิหลังต่างๆ กัน ในสถาบันการศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งในเขตตะวันตกกลางทั้งหมด 101 คน โดยที่ทุกคนมีความสามารถทางวิชาการในระดับเดียวกัน การเก็บข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ในทุกๆ ภาคฤดูใบไม้ร่วง ตั้งแต่ปี 1986 – 1989 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาประสบการณ์ของนิสิตและตีความว่าประสบการณ์เหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการพัฒนานิสิตอย่างไร ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในองค์กรนิสิต การจัดการด้านที่อยู่อาศัย การทำงาน และประสบการณ์การแลกเปลี่ยนมีส่วนช่วยให้ นิสิตพัฒนาด้านสติปัญญา

Donald (1974) อ้างอิงใน อัมพา, 2542:56-57) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกของสมาคมมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

นักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภท คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภามหาวิทยาลัย กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้งสภานักศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมดกิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดการออกหนังสือและวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษกันอย่างกว้างขวาง และแตกต่างกันมากในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมสังคม คาดหวังไว้สูงมากเมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนงาน ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ เพราะเท่าที่เป็นอยู่มีปัญหาเรื่องนี้ยากมาก โครงการของสภานักศึกษาควร ได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การกิจกรรมทุกประเภท ควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรมีอบรม และให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องเฉพาะ

Shepler (1971:330) ได้การวิจัยเพื่อศึกษาการเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตใหม่ในมหาวิทยาลัย พบว่า ประสบการณ์ด้านกิจกรรมนักศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตใหม่มากกว่าประสบการณ์ด้านการเรียน

Baxter Magolda (1992:203-213) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในองค์กรนักศึกษา การจัดการด้านที่อยู่อาศัย การทำงานและประสบการณ์การแลกเปลี่ยนมีส่วนช่วยให้นักศึกษาพัฒนาด้านสติปัญญา

Abrahamowicz (1988:233-238) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกองค์กรนักศึกษากับการรับรู้ ความพอใจและการมีส่วนร่วม ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่า การมีส่วนร่วมในองค์กรนักศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ สามารถส่งผลกระทบต่อพัฒนาของนักศึกษาได้ การเข้าร่วมองค์กรนักศึกษาจะทำให้ นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้นในประสบการณ์มหาวิทยาลัยทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังพบข้อแตกต่างที่มากที่สุดระหว่างกลุ่มเป็นนักศึกษาที่เป็นสมาชิกขององค์กรนักศึกษากับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิกและด้านที่เป็นทางบวกมากที่สุดของกลุ่มที่เป็นสมาชิก คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านที่ไม่เกี่ยวกับสติปัญญา

ซึ่งได้แก่ การพัฒนาและการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์นอกจากชั้นเรียนมากกว่าที่เป็นประสบการณ์ในชั้นเรียน

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมนิสิตมีความแตกต่างกันออกไป แต่ละสถาบันจะมีรูปแบบ รวมถึงอุปสรรคและปัญหาแตกต่างกันไปด้วย แต่ทุกรูปแบบก็มีวัตถุประสงค์เดียวกันก็คือต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและสมารถที่จะเป็นประชาชนที่มีคุณภาพในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 ได้แก่สาขาวิชา การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ การสอนสังคมศึกษา จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต วิทยาศาสตร์การกีฬา ปฐมวัย ประถมศึกษา จำนวน 299 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วยสาขาวิชา การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ การสอนสังคมศึกษา จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต วิทยาศาสตร์การกีฬา ปฐมวัย ประถมศึกษา โดยสามารถจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

1. จำแนกนักศึกษาออกเป็นแต่ละชั้นปีตามสาขาวิชา
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 299 คน โดยจำแนกนักศึกษาตามสาขาวิชาและสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการคำนวณแบบสัดส่วน ด้วยสูตรของ ศ.ดร.บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ์ $S = 400N / 399 + N$ ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
การสอนภาษาไทย	21	13
การสอนภาษาอังกฤษ	22	12
การสอนสังคมศึกษา	31	18
การศึกษุปฐมวัย	30	18
การศึกษาระถมศึกษา	28	17
จิตวิทยา	35	21
เทคโนโลยีทางการศึกษา	32	16
การศึกษาตลอดชีวิต	51	31
วิทยาศาสตร์การกีฬา	49	30
รวม	299	176

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แนวคิดและหลักการที่นำไปสู่การหาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถาม สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา 6 ด้าน คือ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ ด้านสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาศิลปวัฒนธรรม จำนวน 10 ข้อ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา จำนวน 10 ข้อ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำนวน 10 ข้อ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี จำนวน 10 ข้อ และสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย จำนวน 10 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 60 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และในตอนท้ายเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้าน

ลักษณะของแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert 1932 : 1 – 55) สำรวจ 6 ด้าน คือ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอย่างเสรี โดยนำมาสรุปและจัดหมวดหมู่ในเชิงบรรยายเพื่อใช้ประกอบในการอภิปรายผล

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ให้ค่าน้ำหนักของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. อาจารย์แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
2. อาจารย์เก็บข้อมูลกับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ
2. ตรวจสอบคำตอบและกำหนดค่าให้กับคำตอบทุกข้อในแบบสอบถามปลายปิด
3. บันทึกค่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละข้อเข้าแฟ้มข้อมูลของระบบคอมพิวเตอร์
4. กำหนดโปรแกรมคำสั่งในการวิเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for Social Science.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson 1989 : 55 - 56) สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมเป็นรายด้าน
2. การทดสอบ t-test (Ferguson 1989 : 178) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรมและการรับเข้าศึกษาต่อ
3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA (Ferguson 1989 : 178) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรมและการรับเข้าศึกษาต่อ

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรมและการรับเข้าศึกษาต่อ

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากรมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรม และการรับเข้าศึกษาต่อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ได้แก่ สาขาวิชา การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ การสอนสังคมศึกษา จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 299 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 299 คน โดยจำแนกนักศึกษาตามสาขาวิชาและ

กลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการคำนวณแบบสัดส่วน ด้วยสูตรของ ศ.ดร.บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ
 $S = 400N / 399 + N$ ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

แบบสอบถามสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาของ
 นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ
 (check list) เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กิจกรรมที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม ลักษณะ
 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (rating scale) แบบสอบถามสภาพการ
 เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์
 จำนวน 10 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา 10 ข้อ ด้านวิชาการ จำนวน 10 ข้อ ด้าน
 ส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา 10 ข้อ การปกครองตนเองตามวิถีทาง
 ประชาธิปไตย 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS for
 window) โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย (mean) และ
 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดย
 จำแนกตามเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย
 ทดสอบด้วย t-test, เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตาม สาขาวิชา
 ด้วยสถิติทดสอบ One way ANOVA และหากพบว่ามีค่าแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วย
 ค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษามีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา มากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก

1.1 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ทำให้ได้รู้จักเพื่อนต่างคณะ และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ได้เรียนรู้วิธีการบริหารจัดการโครงการ

1.2 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้มีค่านิยมที่ดี และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมช่วยพัฒนาสุนทรีย์ของตนเอง

1.3 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกีฬา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้มีร่างกายแข็งแรง และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คือ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้เข้าใจตนเอง และเรียนรู้ผู้อื่น

1.4 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้เกิดทักษะการเรียนรู้ และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คือ กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

1.5 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ผู้ที่ดี และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด คือ กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาส่งเสริมให้เกิดความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง

1.6 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการรู้จักใช้สิทธิของตนเอง และนักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมน้อยที่สุด คือ กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและกิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้ความซื่อสัตย์

2. การเปรียบเทียบคุณภาพสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้านจำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ ภูมิลำเนา จังหวัด การเข้ามหาวิทยาลัย

2.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้าน วิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษาที่อยู่ในจังหวัดแตกต่างกัน มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 นักศึกษาที่การเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.6 นักศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่าด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ” ซึ่งเป็นวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเปรียบเทียบความคิดเห็นการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น นักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.50 นักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิตมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.60 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ใน เขตเมือง คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนใหญ่อยู่ต่างหวัด คิดเป็นร้อยละ 59.70 การเข้ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่โดยโควตาพิเศษ/โครงการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 52.30 เข้าร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.29 ส่วนใหญ่เข้าร่วมฐานะผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 71.60

ตอนที่ 2 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.1 ด้านบำเพ็ญประโยชน์

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ทำให้ได้รู้จักเพื่อนต่างคณะ มีสภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาได้มีโอกาสที่จะได้ทำกิจกรรม ร่วมกัน และได้รู้จักกัน ในการเข้าร่วมชมรมต่าง ๆ เช่น ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ชมรมจิต สัมพันธ์ ชมรมเพื่อสตรี ชมรมอาสาพัฒนา และชมรมสังคมศาสตร์ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นในการทำกิจกรรมและวางแผนในการทำกิจกรรม การร่วมกิจกรรมดังกล่าวยังเป็นประโยชน์ ต่อสังคมที่ต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ใน อนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย เวชกรรม (2542 : 110-111) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปลี่ยนบรรยากาศซึ่งเสริมสร้างประสบการณ์ ความ สนใจนักศึกษาไปประยุกต์ใช้กิจกรรมอย่างเหมาะสม

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จันทบุรี การเข้ารับการศึกษาต่อ และสาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จันทบุรี การเข้ารับการศึกษาต่อ และสาขาวิชา ไม่พบแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจาก การเข้าร่วมกิจกรรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม และยังใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สามารถเลือกเวลาในการร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสม ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อนและได้ช่วยเหลือสังคม นอกจากนี้ทำให้นักศึกษารู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับ ธีรรัตน์ บุญสุข (2543 : 3-6) กล่าวถึงประโยชน์การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไว้ว่า การอยู่ร่วมกัน กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้มีการปฏิสัมพันธ์กันเอง ช่วยให้นักศึกษา ได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ประชุมร่วมกัน ฝึกหัดประสานงานกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม พัฒนาความเข้าใจต่อคนอื่นที่ลึกซึ้ง

2.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาได้เห็นคุณค่ากิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้เข้าร่วมและทำกิจกรรมทำให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมทางพื้นบ้านภาคต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 8) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนานักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณค่า ความรู้คู่คุณธรรม มีสติปัญญา ใฝ่การเรียนรู้ นึกคิดอย่างเป็นระบบ มีจิตสำนึกและตระหนักในคุณค่าและทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จันทบุรี การเข้ารับการศึกษาต่อ สาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน 3.00 ขึ้นไป มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 เพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อที่จะได้เรียนรู้ อนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม ทำให้เกิดประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตของ หวัน วงศ์ แก่นท้าว (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกัน สำหรับตัวแปร เพศ ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม รวมไปถึงประเพณีต่าง ๆ เป็นอนุรักษ์จะช่วยให้มีประสบการณ์ตรงในการเข้าร่วมกิจกรรม ปลูกฝังค่านิยม ทำให้ซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 8-15) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย เป็นการเผยแพร่ ส่งเสริม และอนุรักษ์วัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาซาบซึ้งในมรดกของไทยและประเพณีต่าง

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐานตามตัวแปรสาขาวิชา พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการทดสอบ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาปฐมวัย เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม โดยการจัดปายนิเทศ ให้ความรู้เกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ส่วนสาขาภาษาอังกฤษเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เพราะนำไปใช้ประยุกต์การเรียนและนอกจากนี้ยังนำเทศกาลและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของไทยไปเผยแพร่และให้ความรู้แก่ชาวต่างชาติอีกด้วย สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับด้านการผลิตสื่อต่าง ๆ ดังนั้น นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีทาง

การศึกษา ค่อนข้างมีความส่วนตัวสูง ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมจึงเป็นลักษณะของการผลิตสื่อต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยทราบเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และนักศึกษาสาขาภาษาไทย เป็นสาขาวิชาที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ของพื้นเมืองภาคต่าง ๆ โดยการเรียนการสอน จึงทำให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยการใช้เวลาว่างจากการเรียนเข้าร่วมกิจกรรม และเผยแพร่ในลักษณะของการสาธิต เช่น มวยไทย กระบี่ กระบอง ตระกร้อ การละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนาวิ จจรศิลป์ (2538 : 120-121) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ ใช้เวลาว่างจากการเรียนให้เกิดประโยชน์ ได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

2.3 ด้านกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านกีฬาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้มีร่างกายแข็งแรง มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาได้ให้ความสำคัญในการออกกำลังกาย ดูแลสุขภาพแข็งแรง และทำให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นการลดภาวะความเครียดจากการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 7) เพื่อส่งเสริมพนาภัยและพัฒนาบุคลิกภาพ และสอดคล้อง สำเนาวิ จจรศิลป์ (2538 : 120-121) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้ เพื่อพัฒนานักศึกษา ด้านอารมณ์ สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จัหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษต่อ สาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จัหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษต่อ ไม่พบแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมกีฬาสามารถเล่นได้ทุกสถานที่ ทุกเพศ ซึ่งกีฬาแต่ละประเภทก็ช่วยให้นักศึกษา ได้ทำงานกันเป็นทีม และต้องอาศัยความสามัคคีในทีมที่มีการประสานกันเป็นอย่างดีจึงจะประสบความสำเร็จแห่งชัยชนะ ซึ่งสอดคล้องกับ กรรณิกา พิริยะจิตรา (2547 : 164) กล่าวไว้ว่า กิจกรรม

นักศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะ รู้จักการทำงานร่วมกันและพัฒนาลักษณะผู้นำผู้ตาม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีในหมู่นักศึกษาโดยทำกิจกรรมร่วมกัน

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรสาขาวิชา สภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และ ด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้าน วิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย นักศึกษาสาขาวิชาปฐมวัย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย และสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาประถมศึกษา แตกต่างกับนักศึกษ สาขาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทยและสาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา สาขาการศึกษาตลอดชีวิต และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาปฐมวัยและสังคมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพราะต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาเพื่อพัฒนาตนเองและเสริมสร้างสุขภาพตนเองให้แข็งแรง สามารถนำ ทักษะกีฬาไปใช้ในอนาคต ส่วนนักศึกษสาขาประถมศึกษาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต เข้าร่วม กิจกรรมเพราะ ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม และเกิดความสัมพันธ์ในหมู่คณะ ทำให้นักศึกษามีบุคลิกที่ดี สำหรับนักศึกษสาขาภาษาไทยและสาเทคโนโลยีทางการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม ด้านกีฬาน้อยกว่าสาขาอื่น ๆ เพราะขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ประกอบกับไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษาเท่าที่ควร สำหรับนักศึกษสาขาภาษาอังกฤษเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากที่สุด เพราะ นักศึกษาต้องการผ่อนคลายจากการเรียนและภาวะความเครียดจากการเรียน เพื่อปลดปล่อยและผ่อนคลาย ให้อารมณ์ จิตใจที่พร้อมสำหรับวันต่อไป ส่วนการเข้าร่วม กิจกรรมกีฬาของนักศึกษสาขาจิตวิทยา เพื่อเรียนรู้การทำงานเป็นทีมและรู้ถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เรียนรู้ตนเองและผู้อื่นด้วยความเข้าใจ นอกจากนี้ต้องการพัฒนาบุคลิกตนเองดีขึ้น สำหรับนักศึกษ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา เพราะได้รู้จักเพื่อนต่างคณะ และใน ขณะเดียวกันได้มีการเรียนเกี่ยวกับกีฬา จึงทำให้บทบาทของนักศึกษาโดยส่วนให้จะเป็นผู้ให้

คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างถูกวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 8-12) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นการส่งเสริมให้มีความรู้ทักษะในการเล่นกีฬามีทัศนคติต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สร้างความมีน้ำใจนักกีฬาและเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยผ่อนคลายความเครียด พัฒนาการด้านจิตใจอารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ

2.4 ด้านวิชาการ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้เกิดทักษะการเรียนรู้ มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมด้านวิชาการ ทำให้นักศึกษาให้เกิดความรู้ทักษะในการปฏิบัติ และประสบการณ์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 5-9) ได้กล่าวว่า กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา โดยผสมผสานหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักศึกษา มากยิ่งขึ้น

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาคที่อยู การเข้ารับการศึกษาต่อ สาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปากร ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 เพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทำให้นักศึกษามีความรู้เสริมทักษะ ความรู้มากขึ้นและสามารถนำไปใช้ในอนาคต ขณะเดียวกันนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 เข้าร่วมกิจกรรมวิชาการน้อย เพราะ ไม่เห็นความสำคัญและการนำไปใช้ในอนาคต ประกอบนักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมวิชาการทำให้เครียดไม่สนุกสนานและต้องใช้เวลา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตของ หวัน วงศ์แก่นท้าว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมมีสภาพการเข้าร่วม

กิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ แตกต่างกัน กิจกรรมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ด้านวิชาการไม่พบความแตกต่าง หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : บทคัดย่อ) สำหรับตัวแปรเพศ ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการนักศึกษาจะทำให้นักศึกษามีทักษะ ความรู้ ไปพร้อมกับการเรียนจึงทำให้นักศึกษาจึงมองเห็นความสำคัญด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์กิจกรรมนิสิต ดังนี้ กิจกรรมนิสิตเป็นส่วนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนในชั้น ถ้ามีการจัดกิจกรรมให้ดีแล้วก็สามารถนำความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้กับสภาพแวดล้อมได้

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐานตามตัวแปรสาขาวิชา สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ของนักศึกษาประถมศึกษา แตกต่างกับ สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยี และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาเทคโนโลยี แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาประถมศึกษาและนักศึกษาคณะการศึกษาตลอดชีวิต เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนำทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการเรียน เช่น การเข้าร่วมชมรมภาษาอังกฤษและการถ่ายภาพ และวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์เป็นต้น ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสาขาภาษาไทยและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะกิจกรรมนั้นไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ประกอบกับนักศึกษาไม่ได้ให้ความสนใจกับงานวิชาการมากนัก รวมไปถึงการสัมมนาและการฝึกอบรม ซึ่งบางครั้งนักศึกษาไม่เห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสาขาอังกฤษพบว่า นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการมากที่สุด เพราะชมรมเกี่ยวกับด้านวิชาการตรงกับความต้องการของนักศึกษา เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ และชมรมภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น และเข้าร่วมกิจกรรมการเข้ารับการอบรมและการสัมมนาอย่างต่อเนื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการของสาขาเทคโนโลยี

ทางการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด เพราะ นักศึกษาไม่ได้ให้ความสนใจในด้านวิชาการ และไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์ และนักศึกษาสาขาจิตวิทยา เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ขยายโลกทัศน์และร่วมกันทำงานเป็นทีมทำให้มีทักษะในการทำงานและแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 5-9) ได้กล่าวว่า กิจกรรมด้านวิชาการเป็นกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา โดยผสมผสานหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักศึกษามากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540 : 6) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ เพื่อให้ศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านถาวรวัตถุ

2.5 ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ผู้ที่ดี มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ทำให้เกิดสัมพันธ์อันดีและสามัคคี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี สามารถร่วมกันทำงานเป็นทีม ซึ่งเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 3-6) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กันเอง ให้นักศึกษาได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาคที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ สาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 เพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจการใช้สิทธิและแสดงความคิดเห็นของตนเองมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 ที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการออกความคิดเห็นและไม่เห็นความสำคัญในการใช้สิทธิของตนเองเท่าที่ควร อนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตของหัวน วงศ์ แก่นท้าว (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ด้านส่งเสริมความสามัคคี อันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ไม่พบความแตกต่าง สำหรับตัวแปรเพศ ภูมิภาค จัหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานทำให้รู้จักเพื่อนต่างคณะ และนอกจากนี้ เป็นกิจกรรมที่ได้รับความอบอุ่นได้เมื่อมาอยู่ร่วมมหาวิทยาลัย เช่น พี่ดูแลน้องในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทำให้นักศึกษาเข้าระเบียบของทางมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธาวิณี สุขจิตต์ (2544 : 64-65) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มเห็นว่าชมรมกิจกรรมต่างเห็นว่าชมรมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีจำนวนมากหลากหลายที่จะตอบสนองความต้องการได้ และมีรุ่นพี่ได้ให้คำชี้แนะในการทำกิจกรรม

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรสาขาวิชา สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ของนักศึกษาสาขาการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาประถมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับนักศึกษสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาปฐมวัย เข้าร่วมกิจกรรมการรับน้องอย่าง

ตื่นเต้น เพราะเพิ่งจะพ้นการเป็นนักศึกษาปีที่ 1 และนอกจากนี้ต้องการที่จะแนะนำในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย ให้องค์กรปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสาขาปฐมศึกษา ได้มีโอกาสถ่ายทอดประสบการณ์สู่รุ่นน้องในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งแรก การเตรียมตัวร่วมกิจกรรม แตกต่างกับสาขาสังคมศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการจัดขึ้นพร้อมทั้งวางแผนในการทำงาน ส่วนนักศึกษาสาขาภาษาไทย เข้ากิจกรรมเพื่อหาประสบการณ์ในการทำงานและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และได้ฝึกการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดี สำหรับนักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา และนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ เพราะ ได้เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม และได้ร่วมกันวางแผน แก้ไขปัญหาไปถึงอุปสรรคต่าง ๆ นอกจากนี้มีความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมให้เกิดความสนุกสนานและปลอดภัยแก่รุ่นน้องที่ร่วมกิจกรรม ส่วนนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าสาขาอื่น ๆ เพราะ นักศึกษาให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าวน้อย เพราะขั้นตอนในการจัดกิจกรรมไม่ชัดเจน ขาดการปรับปรุงพัฒนายังยี่ดรูปแบบเดิม ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สัมฤทธิ์ ใจดี (2544 : 2) กล่าวว่า สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนน้อย ทำให้การจัดกิจกรรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งที่กิจกรรมเป็นประโยชน์กับนักศึกษา แต่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยซึ่งเป็นปัญหาในปัจจุบัน และสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540 : 6) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ เพื่อพัฒนาตัวนิสิต ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง สร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการร่วมกันทำงานเป็นหมู่คณะ

2.6 ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการรู้จักใช้สิทธิของตนเอง มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาเข้ามาร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่ทางมหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น เช่น การเลือกตั้งนายกสโมสรนักศึกษา การใช้สิทธิในการเลือกตั้งต่างๆ จากการประสัมพันธ์ของทางมหาวิทยาลัย ประกอบกับประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงทำให้นักศึกษากระตือรือร้นในการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง อันส่งผลให้นักศึกษาทราบความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 6-9)

กล่าวว่า กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่สอนให้นักศึกษารู้ถึงเหตุการณ์ของโลกและสังคม

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จัหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ สาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเหมือนกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป เพราะ กิจกรรมทางการเมืองทำให้นักศึกษา เป็นผู้ที่ทราบถึงความเคลื่อนไหวเหตุการณ์บ้านเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตของ หวัน วงศ์แก่นท้าว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาไม่พบความแตกต่าง (หวัน วงศ์แก่นท้าว.2548 : บทคัดย่อ) สำหรับตัวแปรเพศ ภูมิภาค จัหวัดที่อยู่ การเข้ารับการศึกษาต่อ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อนักศึกษาเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยจะต้องรู้ และต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันจะไม่เกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 3) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตได้ฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมนิสิตมีส่วนช่วยนิสิต เพื่อพัฒนาการมีชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตย เรียนรู้ว่าการเป็นพลเมืองดีนั้นเป็นอย่างไร ให้โอกาสได้พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตาม พัฒนาความกล้าหาญที่มีคุณธรรมและรู้จักรักษากฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวกิจกรรมนักศึกษาต้องยึดหลักประชาธิปไตย คุณธรรมและมาตรฐานต่าง ๆ ในสังคมด้วย และเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐานตามตัวแปรสาขาวิชา สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ผลการทดสอบ สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาสาชาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาชาเทคโนโลยีทางการศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาชาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาชาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสาชาการศึกษาดลอดชีวิต แตกต่างกับ นักศึกษาสาชาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาชาสังคมศึกษา เป็นสาขาที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย จึงทำให้นักศึกษาสาชาสังคมศึกษาคอยให้ความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบบอบประชาธิปไตย ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยของนักศึกษาสาชาภาษาไทยและสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและสังคม โดยยึดหลักคุณธรรมตามวิถีไทย การเข้าร่วมกิจกรรมของสาขาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเข้าใจการปกครองระบบอบประชาธิปไตยโดยผ่านขั้นตอนการเลือกตั้ง เกิดประสบการณ์ตรงสามารถนำไปใช้ในสังคม และนักศึกษาได้เรียนรู้การเป็นพลเมืองดีในสังคมไทย สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยของนักศึกษาสาชาจิตวิทยา เพื่อรักษากฎระเบียบต่าง ๆ ของสังคมให้เป็นไปตามการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยของนักศึกษาสาชาการศึกษาดลอดชีวิต เพื่อนำประสบการณ์ไปใช้ในอนาคตและเรียนรู้การส่งเสริมการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย สำหรับนักศึกษาสาชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้ความสนใจกับกิจกรรมด้านปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ไม่เห็นประโยชน์ของการใช้สิทธิของตนเอง จึงมีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ธิตารัตน์ บุญนุช (2543 : 3-6) กล่าวว่า การเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตในระบบอบประชาธิปไตย กิจกรรมช่วยเตรียมนักศึกษา เพื่อการมีชีวิตในสังคม และได้เรียนรู้การเป็นพลเมือง มีโอกาสพัฒนาการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 120-121) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย ได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ได้เรียนรู้วิธีการจัดการโครงการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการหลากหลายชั้นปีเพื่อจะได้มีความคิดที่หลากหลายในการบริหารจัดการ โดยยึดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้มีความนิยมที่ดีและกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมช่วยพัฒนาสุนทรียะของตนเอง มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดให้มีโครงการการเรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ

3. ด้านกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดกิจกรรมที่ผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น โยคะ แอโรบิค เกมต่าง ๆ เป็นต้น

4. ด้านวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมวิชาการ และนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ เข้าร่วมสัมมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาส่งเสริมให้เกิดความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องอย่างต่อเนื่อง เช่น กีฬาเชื่อมความสัมพันธ์น้องพี่ ค่ายสานสัมพันธ์น้องพี่ หรือ เกมสัมพันธ์พี่กับน้อง

6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้ซื่อสัตย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความซื่อสัตย์ เช่น ธนาคารความดี หรือกิจกรรมเก็บได้คืนเจ้าของ สมุดบันทึกความดี โครงการอบรมคุณธรรม พานักศึกษาเข้าวัดเพื่อฟังพระเทศน์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ด้านวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมวิชาการช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรมีการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมวิชาการ และนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ เข้าร่วมสัมมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
2. จากผลการวิจัย พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ประกอบตาราง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เปรียบเทียบระดับค่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาคที่อยู่อ่ และ การเข้ามหาวิทยาลัย ด้วยสถิติทดสอบ t-test, เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดย จำแนกตามสาขาวิชา ด้วยสถิติทดสอบ One way ANOVA และหากพบว่ามี ความแตกต่างจะ ทำการทดสอบรายคู่ด้วยค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย การเคยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา (n = 176)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	49	27.80
หญิง	127	72.20
รวม	176	100.00
2. สาขาวิชา		
การศึกษานุปฐมวัย	18	10.20
การประถมศึกษา	17	9.70
ภาษาไทย	13	7.30
ภาษาอังกฤษ	12	6.80
สังคมศึกษา	18	12.20
เทคโนโลยีทางการศึกษา	16	9.00
จิตวิทยา	21	12.10
การศึกษาดลอดชีวิต	31	17.60
วิทยาศาสตร์การกีฬา	30	17.10
รวม	176	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.00 – 2.99	89	50.60
3.00 ขึ้นไป	86	48.80
รวม	176	100.00
4. ภูมิลำเนา		
อยู่ในเขตอำเภอเมือง	98	56.70
อยู่ในเขตต่างอำเภอ	78	43.30
รวม	176	100

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย การเคยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ) (n = 176)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. จังหวัดที่อยู่		
กรุงเทพมหานคร	71	40.30
ต่างจังหวัด	105	59.70
รวม	176	100.00
6. การเข้ามหาวิทยาลัย		
โควตาพิเศษ/โครงการพิเศษ	92	52.30
สอบเข้ามหาวิทยาลัยด้วยตนเอง(เอนทรานส์)	84	47.70
รวม	176	100.00
7. เคยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร		
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	129	73.30
ด้านศิลปวัฒนธรรม	58	33.00
ด้านกีฬา	84	47.70
ด้านวิชาการ	56	31.80
ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา	126	71.60
ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย	38	21.20
-	-	-
8. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา		
เข้าร่วมในฐานะคณะกรรมการ	39	22.20
เข้าร่วมในฐานะผู้เข้าร่วมกิจกรรม	126	71.60
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	11	6.20
-	-	-

จากตารางที่ 2 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.50 นักศึกษาศาขากการศึกษาศลอดชีวิตมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.60 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในเขตเมือง คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนใหญ่อยู่ต่างหวัด คิดเป็นร้อยละ 59.70 การเข้ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่โดยโควตา

พิเศษ/โครงการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 52.30 เข้าร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.29 ส่วนใหญ่เข้าร่วมฐานะผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 71.60

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ราชดำเนิน (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.19	.63	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.16	.565	มาก
3. ด้านกีฬา	4.31	.63	มาก
4. ด้านวิชาการ	4.15	.66	มาก
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.33	.55	มาก
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย	4.16	.66	มาก
รวม	4.22	.52	มาก

จากตารางที่ 3 โดยภาพรวมพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับพบว่า ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา มากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.55) รองลงมาด้านกีฬา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.63) ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.63) และด้านวิชาการเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66)

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญ
ประโยชน์ (n = 176)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยให้ได้พัฒนา ภาวะการเป็นผู้นำและ ผู้ตามที่ดี	61 (34.70)	85 (48.30)	28 (15.90)	0 (0)	2 (1.10)	4.12	.80	มาก
2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยให้รู้จัก ตนเองและผู้อื่น	73 (41.50)	78 (46.00)	20 (14.40)	2 (1.10)	0 (0)	4.23	.79	มาก
3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ได้เรียนรู้ วิธีการบริหารจัดการ โครงการ	49 (27.80)	83 (47.20)	35 (19.90)	7 (4.00)	2 (1.10)	3.96	.85	มาก
4. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยให้เรียนรู้ การทำงานเป็นทีม	74 (42.60)	81 (46.00)	15 (8.50)	3 (1.70)	2 (1.10)	4.28	.76	มาก
5. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์	65 (36.90)	72 (40.90)	33 (18.80)	4 (2.30)	2 (1.10)	4.10	.84	มาก
6. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ทำให้ได้รู้จัก เพื่อนต่างคณะ	87 (49.40)	48 (27.23)	35 (19.90)	4 (2.30)	2 (1.10)	4.28	.85	มาก
7. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยขยาย โลกทัศน์ของตนเอง	78 (44.30)	59 (33.50)	35 (19.90)	3 (1.70)	1 (.60)	4.25	.79	มาก
8. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ส่งเสริม จิตสำนึกให้มีความ รับผิดชอบต่อตนเอง	73 (41.50)	79 (44.90)	20 (11.40)	2 (1.10)	2 (1.10)	4.25	.76	มาก

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญ
ประโยชน์ (ต่อ) (n = 176)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
9. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ช่วยให้ได้ เรียนรู้สภาพความเป็น จริงของสังคมชนบท	75 (42.60)	71 (40.30)	23 (13.10)	5 (2.80)	2 (1.10)	4.20	.84	มาก
10. กิจกรรมด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ทำให้มีโอกาส ประยุกต์ความรู้ทาง วิชาการไปใช้ให้เกิด ประโยชน์กับสังคม	71 (40.30)	81 (46.00)	20 (10.80)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.23	.76	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.19	.63	มาก

จากตารางที่ 4 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ทำให้ได้รู้จักเพื่อนต่างคณะมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.85) กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ช่วยขยายโลกทัศน์ของตนเอง ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ส่งเสริมจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่องาน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.76) ส่วนกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ได้เรียนรู้วิธีการบริหารจัดการโครงการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.84 และ $\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.85 ตามลำดับ)

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

(n = 176)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมส่งเสริม ให้มีบุคลิกภาพที่ดี	37 (21.10)	86 (48.90)	50 (28.40)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.03	.77	มาก
2. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมส่งเสริม ให้มีค่านิยมที่ดี	53 (30.10)	80 (45.50)	38 (21.60)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.02	.80	มาก
3. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมส่งเสริม ให้มีความมั่นใจในตนเอง	56 (31.80)	76 (43.20)	37 (21.00)	6 (3.40)	1 (0.60)	4.03	.84	มาก
4. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมช่วยให้ กล้าแสดงออก	71 (40.30)	72 (40.90)	28 (15.90)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.16	.84	มาก
5. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมส่งเสริม ให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	85 (48.30)	67 (38.10)	20 (11.10)	2 (1.10)	2 (1.10)	4.32	.79	มาก
6. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมส่งเสริม ให้มีความรักความ ภาคภูมิใจในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย	80 (45.50)	60 (34.10)	32 (18.20)	2 (1.10)	2 (1.10)	4.31	.82	มาก
7. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมช่วยให้ ได้เรียนรู้คุณค่าทาง วัฒนธรรมไทย	83 (42.20)	65 (39.90)	23 (13.10)	3 (1.70)	2 (1.10)	4.29	.81	มาก
8. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมช่วยพัฒนา สุนทรีย์ของตนเอง	54 (30.70)	78 (44.30)	37 (21.00)	5 (2.80)	2 (1.10)	4.02	.83	มาก

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของจำนวนของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านศิลปวัฒนธรรม (ต่อ) (n = 231)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
9. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมได้เรียนรู้ ทักษะการแสดงทาง ศิลปวัฒนธรรม	69 (39.20)	72 (40.90)	31 (17.60)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.16	.81	มาก
10. กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมได้เรียนรู้ มรดกทางวัฒนธรรม	80 (45.50)	64 (36.40)	27 (15.30)	3 (1.70)	2 (1.10)	4.23	.83	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.16	.65	มาก

จากตารางที่ 5 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.79) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้มีความรักความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.82) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมช่วยให้ได้เรียนรู้คุณค่าทางวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.81) ส่วนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมให้มีค่านิยมที่ดี และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมช่วยพัฒนาสุนทรีย์ของตนเองอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.80 และ $\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.83ตามลำดับ)

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬา

(n = 176)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬา	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ เข้าใจความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	95 (54.00)	51 (29.00)	23 (13.10)	5 (2.80)	2 (1.10)	4.33	.87	มาก
2. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ ได้ พัฒนาสุขภาพร่างกาย และจิตใจ	105 (59.70)	51 (29.00)	15 (8.50)	5 (2.80)	0 (0)	4.46	.75	มาก
3. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ ได้เรียนรู้ทักษะด้านกีฬา	83 (47.20)	63 (35.80)	26 (14.80)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.26	.83	มาก
4. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ ผ่อนคลายความตึงเครียด	76 (43.20)	64 (36.40)	29 (16.50)	7 (4.00)	0 (0)	4.19	.84	มาก
5. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ มีร่างกายแข็งแรง	111 (63.10)	48 (27.30)	14 (8.00)	3 (1.70)	0 (0)	4.51	.72	มากที่สุด
6. กิจกรรมด้านกีฬาช่วย สร้างความสามัคคีใน หมู่เพื่อน	84 (47.70)	65 (36.90)	23 (13.10)	4 (2.30)	0 (0)	4.29	.79	มาก
7. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ เข้าใจตนเองและเรียนรู้ ผู้อื่น	73 (41.50)	69 (39.20)	29 (16.50)	3 (1.70)	2 (1.70)	4.18	.83	มาก
8. กิจกรรมด้านกีฬาส่งเสริม ให้มีมนุษยสัมพันธ์และ บุคลิกภาพที่ดี	83 (47.20)	66 (37.50)	24 (13.60)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.30	.77	มาก
9. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม	94 (53.40)	60 (34.10)	20 (11.40)	2 (1.10)	0 (0)	4.38	.74	มาก
10. กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ ได้รู้จักเพื่อนต่างคณะ	108 (61.40)	25 (14.20)	37 (21.00)	6 (3.40)	0 (0)	4.25	.81	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.31	.63	มาก

จากตารางที่ 6 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกีฬา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D.=0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้มีร่างกายแข็งแรงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.72$) กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ได้พัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจ ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.75$) กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.74$) ส่วนกิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด และกิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้เข้าใจตนเอง และเรียนรู้ผู้อื่นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.84$ และ $\bar{X} = 4.18, S.D. = 0.83$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ
(n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	น้อยที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้านวิชาการช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียน	72 (40.90)	78 (44.30)	20 (11.40)	4 (2.30)	2 (1.10)	4.21	.80	มาก
2. กิจกรรมด้านวิชาการส่งเสริมให้ได้นำความรู้ทางวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์	65 (36.90)	78 (44.30)	28 (15.90)	2 (2.30)	1 (0.60)	4.15	.79	มาก
3. กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	57 (32.40)	76 (43.20)	39 (22.20)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.05	.80	มาก
4. กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้รู้จักกระบวนการคิดวิเคราะห์	72 (40.90)	75 (42.60)	25 (14.20)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.21	.78	มาก
5. กิจกรรมด้านวิชาการส่งเสริมให้เกิดการใฝ่รู้ตลอดชีวิต	62 (35.20)	69 (39.20)	40 (22.70)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.06	.84	มาก

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ (ต่อ)
(n = 176)

สภาพการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
6. กิจกรรมด้านวิชาการ ส่งเสริมให้กล้าคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	79 (44.90)	44 (25.00)	48 (27.30)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.07	.82	มาก
7. กิจกรรมด้านวิชาการ ส่งเสริมให้รู้จักมุ่งพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง	62 (35.20)	81 (46.00)	28 (15.90)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.14	.78	มาก
8. กิจกรรมด้านวิชาการช่วย ให้เกิดทักษะการเรียนรู้	76 (43.20)	70 (39.80)	27 (15.30)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.23	.81	มาก
9. กิจกรรมด้านวิชาการช่วย ให้ขยายโลกทัศน์	71 (40.30)	67 (38.10)	33 (18.80)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.16	.83	มาก
10. กิจกรรมด้านวิชาการช่วย ให้มีทักษะการแก้ปัญหา ได้อย่างเป็นระบบ	73 (41.50)	69 (32.00)	30 (17.00)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.19	.81	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.15	.66	มาก

จากตารางที่ 7 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้เกิดทักษะการเรียนรู้ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.81) กิจกรรมด้านวิชาการช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) กิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้รู้จักกระบวนการคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.78) ส่วนกิจกรรมด้านวิชาการส่งเสริมให้เกิดการใฝ่รู้ตลอดชีวิต และกิจกรรมด้านวิชาการช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.84 และ $\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.80 ตามลำดับ)

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริม
 ความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา(n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านส่งเสริม ความสามัคคีอันดี และ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษาช่วย ให้มีความสามัคคีในหมู่ คณะ	88 (50.00)	65 (36.90)	22 (12.50)	0 (0)	1 (0.60)	4.36	.71	มาก
2. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษาช่วย หล่อหลอมความเป็น สถาบัน	84 (48.10)	63 (35.90)	25 (14.30)	3 (1.70)	0 (0)	4.30	.77	มาก
3. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ ผู้ที่ดี	90 (51.10)	63 (35.80)	21 (11.90)	2 (1.10)	0 (0)	4.37	.72	มาก
4. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้เข้าใจแนวทาง การดำเนินชีวิตใน มหาวิทยาลัย	74 (42.00)	81 (46.00)	19 (10.80)	2 1.10	0 (0)	4.29	.69	มาก
5. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้ได้เรียนรู้การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	86 (48.90)	67 (38.10)	21 (11.90)	2 (1.10)	0 (0)	4.35	.72	มาก

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริม
 ความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา (ต่อ) (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านส่งเสริม ความสามัคคีอันดี และ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
6. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้สามารถปรับตัว เข้ากับผู้อื่นได้ดี	79 (45.90)	75 (42.60)	22 (12.50)	0 (0)	0 (0)	4.32	.68	มาก
7. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้เกิดความผูกพัน อันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง	79 (44.90)	64 (36.40)	30 (17.00)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.24	.79	มาก
8. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษาช่วย ให้เกิดความภาคภูมิใจ ใน การเป็นนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยศิลปากร	88 (50.00)	65 (37.90)	21 (11.90)	2 (1.10)	0 (0)	4.36	.72	มาก
9. กิจกรรมด้านส่งเสริมความ สามัคคีอันดีและความ สัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้เกิดความรู้อู ความเข้าใจในกลุ่มเพื่อน	82 (46.60)	75 (42.60)	16 (9.10)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.33	.73	มาก
10. กิจกรรมด้านส่งเสริม ความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้มีจิตสำนึกที่ดี	89 (50.60)	64 (36.40)	20 (11.40)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.35	.75	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.33	.55	มาก

จากตารางที่ 8 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ผู้ที่ดีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.72) กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.72) กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ช่วยให้มีสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.71) ส่วนกิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาส่งเสริมให้เข้าใจแนวทางการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย และกิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา ส่งเสริมให้เกิดความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.69 และ $\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.79 ตามลำดับ)

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	น้อยที่สุด (%)			
1. กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น	71 (40.30)	75 (42.60)	25 (14.20)	4 (2.30)	1 (0.10)	4.19	.80	มาก
2. กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้มีจิตสำนึกต่อตนเองและสังคม	72 (40.90)	67 (38.10)	32 (18.20)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.16	.82	มาก
3. กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้ความซื่อสัตย์	57 (32.40)	75 (42.60)	38 (21.60)	4 (2.30)	2 (1.10)	4.02	.86	มาก

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการปกครอง
ตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย (ต่อ) (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้าน การปกครองตนเองตาม วิถีทางประชาธิปไตย	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ สภาพการ เข้าร่วม กิจกรรม นักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	น้อย ที่สุด (%)			
4. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยช่วยให้เข้าใจ ระบบและวิธีการเลือกตั้ง	75 (42.60)	63 (35.80)	28 (15.90)	8 (4.50)	2 (1.10)	4.15	.91	มาก
5. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยส่งเสริมให้ มีระเบียบวินัย	62 (35.20)	73 (41.50)	34 (19.30)	6 (3.40)	1 (0.60)	4.07	.84	มาก
6. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยส่งเสริมให้ เคารพและยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น	72 (40.90)	69 (39.20)	30 (17.00)	4 (2.30)	1 (0.60)	4.18	.82	มาก
7. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยช่วยให้เข้าใจ วิถีประชาธิปไตย	67 (38.10)	78 (44.30)	27 (15.30)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.18	.78	มาก
8. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยส่งเสริม ให้มีความเป็นประชาธิปไตย	70 (39.80)	71 (40.30)	32 (18.20)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.17	.80	มาก
9. กิจกรรมด้านการปกครอง ตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตยส่งเสริม ให้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมใน การรู้จักใช้สิทธิของตนเอง	81 (46.00)	69 (39.20)	23 (13.10)	2 (1.10)	1 (0.60)	4.28	.77	มาก

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย (ต่อ) (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
	มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	น้อยที่สุด (%)			
10. กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยช่วยให้อ่านเข้าใจติกาในระบบประชาธิปไตย	73 (41.50)	70 (39.80)	29 (16.50)	3 (1.70)	1 (0.60)	4.21	.80	มาก
รวมค่าเฉลี่ย						4.16	.66	มาก

จากตารางที่ 9 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการรู้จักใช้สิทธิของตนเอง มากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77) กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยช่วยให้อ่านเข้าใจติกาในระบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) กิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้อ่านเข้าใจติกาของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.80) ส่วนกิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย และกิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและกิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยทำให้ความซื่อสัตย์อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.84 และ $\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.86 ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 การทดสอบความแตกต่างของสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเสนอผลการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรซึ่งจำแนกเป็นสองกลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติทดสอบ One – way ANOVA

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ชาย (n=49)		หญิง (n=127)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.25	.70	4.18	.61	.693	.489
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.14	.75	4.16	.62	-.195	.845
3. ด้านกีฬา	4.46	.58	4.28	.64	1.759	.080
4. ด้านวิชาการ	4.14	.74	4.15	.64	-.122	.903
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.36	.55	4.32	.55	.481	.631
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	4.22	.76	4.15	.63	.639	.523
รวม	4.26	.56	4.20	.51	.642	.522

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	2.00-2.99 (n=90)		3.00 ขึ้นไป (n=86)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.08	.68	4.24		
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.97	.73	4.25	.58	-3.157	.002*
3. ด้านกีฬา	4.31	.67	4.32	.62	-.129	.898
4. ด้านวิชาการ	3.97	.73	4.23	.60	-2.842	.005*
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.22	.59	4.38	.52	-2.010	.046*
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	4.01	.75	4.24	.61	-2.485	.014*
รวม	4.09	.55	4.28	.50	-2.500	.013*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามภูมิภาค (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	อยู่ในเขต อำเภอเมือง (n=98)		อยู่ในเขต ต่างอำเภอ (n=78)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.23	.56	4.16		
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.18	.61	4.14	.73	.396	.692
3. ด้านกีฬา	4.33	.59	4.31	.67	.164	.870
4. ด้านวิชาการ	4.18	.64	4.13	.70	.500	.618
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.35	.52	4.28	.60	.883	.378
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	4.22	.58	4.11	.77	1.102	.272
รวม	4.25	.50	4.19	.59	.744	.458

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเมื่อจำแนกตามภูมิภาค โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามจังหวัดที่อยู่ (n =176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	กรุงเทพมหานคร (n=71)		ต่างจังหวัด (n=105)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.14	.56	4.20	.64	-.571	.569
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.08	.57	4.17	.66	.374	.428
3. ด้านกีฬา	4.25	.68	4.33	.62	-.734	.464
4. ด้านวิชาการ	4.07	.65	4.16	.66	-.829	.408
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.39	.49	4.31	.56	.843	.400
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	4.10	.65	4.17	.67	-.648	.517
รวม	4.17	.47	4.23	.54	-.587	.558

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามจังหวัดที่อยู่ โดยภาพรวมพบที่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกันด้วย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนัศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามการเข้ามหาวิทยาลัย
(n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	โควตาพิเศษ/ โครงการพิเศษ (n=92)		สอบเข้า มหาวิทยาลัย ด้วยตนเอง (เอนทรานส์) (n=84)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.19	.66	4.19	.59	.074	.941
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.14	.72	4.17	.56	-.352	.725
3. ด้านกีฬา	4.30	.65	4.33	.61	-.254	.800
4. ด้านวิชาการ	4.15	.70	4.14	.61	.064	.949
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ ความสัมพันธ์ของนักศึกษา	4.36	.52	4.29	.58	.882	.379
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	4.16	.70	4.16	.62	-.069	.945
รวม	4.22	.55	4.21	.50	.044	.965

จากตารางที่ 14 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนัศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามการเข้ามหาวิทยาลัย โดยภาพรวม
พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกันด้วย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามสาขาวิชา
(n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ด้าน บำเพ็ญ ประโยชน์		ด้าน ศิลปวัฒนธรรม		ด้าน กีฬา		ด้าน วิชาการ		ด้านส่งเสริม ความสามัคคี อันดีและ ความสัมพันธ์ ของนักศึกษา		ด้านการ ปกครอง ตนเองตาม วิถีทาง ประชาธิปไตย		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การศึกษา														
ปฐมวัย (n=24)	4.30	.56	4.36	.51	4.38	.53	4.21	.54	4.27	.55	4.17	.61	4.28	.48
2. การ														
ประถมศึกษา (n=25)	4.26	.51	4.15	.55	4.29	.61	4.25	.60	4.26	.54	4.16	.58	4.23	.50
3. สังคมศึกษา														
(n=19)	4.31	.54	4.31	.48	4.40	.53	4.21	.63	4.42	.49	4.40	.50	4.34	.46
4. ภาษาไทย														
(n=26)	4.00	.54	3.95	.65	3.93	.67	3.91	.63	4.15	.57	3.96	.65	3.98	.45
5.ภาษาอังกฤษ														
(n=15)	4.39	.40	4.52	.44	4.56	.41	4.54	.45	4.51	.39	4.44	.47	4.49	.38
6. เทคโนโลยี														
ทางการศึกษา (n=26)	4.00	.62	3.96	.54	4.02	.65	3.87	.40	4.08	.55	3.98	.61	3.98	.44
7. จิตวิทยา														
(n=28)	4.26	.52	4.24	.58	4.55	.46	4.34	.55	4.56	.48	4.33	.52	4.38	.41
8. การศึกษา														
ตลอดชีวิต (n=39)	4.21	.94	4.16	.93	4.32	.78	4.24	.88	4.60	.39	4.25	.90	4.29	.71
9.วิทยาศาสตร์														
การกีฬา (n=29)	4.12	.56	3.99	.59	4.50	.56	3.92	.70	4.07	.63	3.92	.67	4.09	.48

จากตารางที่ 15 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาของนักศึกษาการศึกษาดูชีวิต มากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.39) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.48) ส่วนสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาและสาขาภาษาไทยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.40 และ $\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.63 ตามลำดับ) และในภาพรวมพบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.38) สำหรับนักศึกษาในสาขาอื่นๆ มีระดับใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตาม สาขาวิชา (n = 176)

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	source	df	SS	MS	F	p
1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	Between Group	8	3.41	.42	1.06	.389
	Within Group	222	88.97	.40		
	Total	230	92.38			
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	Between Group	8	6.41	.80	1.96	.050*
	Within Group	222	90.77	.40		
	Total	230	97.18			
3. ด้านกีฬา	Between Group	8	9.82	1.22	3.27	.002*
	Within Group	222	83.38	.37		
	Total	230	93.20			
4. ด้านวิชาการ	Between Group	8	9.04	1.13	2.72	.007*
	Within Group	222	92.03	.41		
	Total	230	101.07			
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดี และความสัมพันธ์ของนักศึกษา	Between Group	8	9.55	1.19	4.37	.000*
	Within Group	222	60.52	.27		
	Total	230	70.07			
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย	Between Group	8	6.86	.85	1.99	.049*
	Within Group	222	95.55	.43		
	Total	230	102.41			
รวม	Between Group	8	5.78	.72	2.74	.007*
	Within Group	222	58.49	.26		
	Total	230	64.28			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นต่อไปจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามวิธีของ LSD ดังตารางที่ 16 – 21

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ในภาพรวม ด้วยวิธี LSD (n = 176)

ภาพรวม	$\bar{X}$	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษา	ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์	การกีฬา
การศึกษาระดับมัธยม	4.28											
การประถมศึกษา	4.23											
สังคมศึกษา	4.34											
ภาษาไทย	3.98	.042		.023								
ภาษาอังกฤษ	4.49				.003							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.98	.041		.023		.003						
จิตวิทยา	4.38				.005		.005					
การศึกษา	4.29				.018		.018					
ตลอดชีวิต												
วิทยาศาสตร์	4.09					.014		.034				
การกีฬา												

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาการศึกษาระดับมัธยม แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย และสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย และสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยา และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมของนักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านศิลปวัฒนธรรมด้วยวิธี LSD (n = 176)

ศิลปวัฒนธรรม	$\bar{X}$	การศึกษาปฐมวัย	การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษาตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์การกีฬา
การศึกษาปฐมวัย	4.38									
การประถมศึกษา	4.29									
สังคมศึกษา	4.40									
ภาษาไทย	3.93									
ภาษาอังกฤษ	4.56	.026			.007					
เทคโนโลยีทางการศึกษา	4.02	.028				.008				
จิตวิทยา	4.55									
การศึกษาตลอดชีวิต	4.32									
วิทยาศาสตร์การกีฬา	4.50	.039				.011				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษแตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านกีฬาด้วยวิธี LSD (n = 176)

กีฬา	X̄	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษา	ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์	การกีฬา
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	4.36											
การประถมศึกษา	4.15											
สังคมศึกษา	4.31											
ภาษาไทย	3.95	.010	.036	.012								
ภาษาอังกฤษ	4.52				.002							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.96	.039		.043		.007						
จิตวิทยา	4.24				.000		.002					
การศึกษา	4.16				.013							
ตลอดชีวิต												
วิทยาศาสตร์												
การกีฬา	3.99				.001		.004					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาสาขาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย และสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาสาขาการประถมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษาแตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทยและสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาไทยแตกต่างกับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตวิทยา สาขาการศึกษาตลอดชีวิต และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาไทยแตกต่างกับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาแตกต่างกับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตวิทยาและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านวิชาการด้วยวิธี LSD (n = 176)

วิชาการ	$\bar{X}$	การศึกษาระดับปริญญาตรี	การประณมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษา	ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์	การกีฬา
การศึกษาระดับปริญญาตรี	4.21											
การประณมศึกษา	4.25											
สังคมศึกษา	4.21											
ภาษาไทย	3.91											
ภาษาอังกฤษ	4.54				.003							
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.87	.037				.002						
จิตวิทยา	4.34				.016		.008					
การศึกษา	4.24				.047		.025				.044	
ตลอดชีวิต												
วิทยาศาสตร์												
การกีฬา	3.92					.003		.014				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขา การประถมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขาจิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาอังกฤษ แตกต่าง กับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทาง การศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่าง กับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การ กีฬา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ด้วยวิธี LSD (n = 176)

ส่งเสริม ความสามัคคีอันดี และความสัมพันธ์ ของนักศึกษา	$\bar{X}$	การศึกษาระดับ ประถมศึกษา	การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการ ศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษา	ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์	การกีฬา
การศึกษาระดับ ประถมศึกษา	4.27											
การประถมศึกษา	4.26											
สังคมศึกษา	4.42											
ภาษาไทย	4.15											
ภาษาอังกฤษ	4.51					.035						
เทคโนโลยี ทางการศึกษา	4.08			.032		.011						
จิตวิทยา	4.56	.045	.038		.004		.001					
การศึกษา	4.60	.017	.014		.001		.000					
ตลอดชีวิต												
วิทยาศาสตร์												
การกีฬา	4.07			.026		.009		.000	.000			

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและ
ความสัมพันธ์ของนักศึกษา ของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขา
จิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาสาขาการประถมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาจิตวิทยาและสาขา
การศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา
และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ สาขา
จิตวิทยาและสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาศาษาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาศาษาเทคโนโลยีทางการศึกษา
และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาศาษาเทคโนโลยีทางการศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาศาษาจิตวิทยา
และสาขาการศึกษาตลอดชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาศาษาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาศาษาวิทยาศาสตร์การกีฬา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์
ของนักศึกษา ของนักศึกษาศาษาการศึกษาตลอดชีวิต แตกต่างกับ นักศึกษาศาษาวิทยาศาสตร์การ
กีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย
ด้วยวิธี LSD (n = 176)

การปกครองตนเอง ตามวิถีทาง ประชาธิปไตย	X̄	การศึกษาศาสตร์ การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	เทคโนโลยีทางการ ศึกษา	จิตวิทยา	การศึกษา ตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์ การกีฬา
การศึกษาศาสตร์	4.17								
การประถมศึกษา	4.16								
สังคมศึกษา	4.40								
ภาษาไทย	3.96		.029						
ภาษาอังกฤษ	4.44			.025					
เทคโนโลยี ทางการศึกษา	3.98		.039		.032				
จิตวิทยา	4.33			.041					
การศึกษา ตลอดชีวิต	4.25								
วิทยาศาสตร์ การกีฬา	3.92		.015		.013		.020	.042	

จากตารางที่ 22 พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาไทย สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ของนักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 81 กำหนดไว้ว่า รัฐต้องจัดการอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงได้กำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้น โดยกำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาในมาตราต่าง ๆ ซึ่ง มาตรา 6 ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 5)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์การหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีปณิธานเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาการ/วิชาชีพ และความต้องการของสังคม และผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อม มีสุขภาพและบุคลิกภาพดี มีสมรรถภาพสูง และเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคม ดังนั้น สถาบันการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง ทบทวนบทบาท และปรับภารกิจที่สำคัญของสถาบันให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะภารกิจในการก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และการปรับปรุงสังคมโดยรวมให้มีคุณภาพ และมีจุดเน้นด้านความเสมอภาคของโอกาสความเป็นเลิศทางวิชาการ ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา สถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ครบตามภารกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ และจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว จะเห็นว่าภารกิจของสถาบันจำเป็นต้องดำเนินการทั้งการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างพัฒนาความรู้ทางวิชาการ/วิชาชีพ และการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ สุธรรม อารีกุล (2543 : 192 – 193) ได้กล่าวไว้ว่า ภารกิจของสถาบัน คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง โดยการสอน การวิจัย ฝึกอบรมให้นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบตอบสนองต่อความต้องการของสังคมทั้งในปัจจุบัน และอนาคตอย่างแท้จริง สร้างโอกาสเพื่อ

การศึกษาระดับสูงและการศึกษาตลอดชีวิต ให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกสูงสุด จัดโอกาสพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดี เพื่อให้มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเข้มแข็งด้วย วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล พัฒนาสร้างสรรค์และกระจายความรู้ด้านกิจกรรมทางวิชาการผ่านการวิจัย สร้างความเข้าใจ ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์ทั้งระดับชาติ ปกป้องและเพิ่มพูนคุณค่าของสังคม สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างคนให้มีปัญญา มีความคิด มีความรู้ และทักษะ สามารถประกอบอาชีพได้ เป็นบุคคลที่เรียนรู้ตลอดเวลา และจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับ ภารกิจของการอุดมศึกษา ควรมีแนวทางจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นกว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าคุณเรียนมีความสำคัญที่สุด การบริหารจัดการด้านการศึกษาคควรบูรณาการด้านวิชาการเข้ากับ กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งการมุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาภายในชั้นเรียน แต่เพียงอย่างเดียวไม่อาจเสริมสร้างความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ และจะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์และมีคุณภาพได้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนานักศึกษา โดยผ่านกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา ที่จะนำไปสู่การพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณค่าต่อสังคม และได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน และให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกฝนจากประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการ มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างงาน สร้างชาติ มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม เอาใจใส่ต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ร่วมกันทำนุบำรุงรักษาวัฒนธรรม สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) (ทบวงมหาวิทยาลัย 2545 : 1 – 2) ซึ่งสอดคล้องกับ สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ (2545 : 2 – 4) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาไว้ว่า การพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ย่อมไม่สำเร็จได้ด้วยการเรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่สถาบันกำหนดให้เรียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมให้กระบวนการจัดการศึกษาดังกล่าวประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดได้ เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน โดยผสมผสานองค์ความรู้ของศาสตร์สาขาต่าง ๆ เข้า

ด้วยกัน การบริหารงานของสถาบันกำหนดให้มีปรัชญา ปณิธานวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การจัดสภาพแวดล้อมสถาบันในด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านบริการต่าง ๆ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน และงานกิจการนักศึกษา โดยพัฒนางานกิจการนักศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 9 – 10) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการพัฒนานักศึกษาต้องมีการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ เอกลักษณ์ ร่างกาย และคุณธรรม โดยการเน้นพัฒนาเจตคติ ทักษะในการเรียน การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ มองเห็นการณ์ไกล มีความเข้าใจในตนเอง พัฒนาบุคลิกภาพได้เหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ รอบรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะด้านการปรับตัว ตลอดจนการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเองได้ ดังที่ วินสตัน และมาสซารอ (Winston and Massaro 1987 : 169) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญในการพัฒนานักศึกษา และกิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียน ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษาให้ได้รับประสบการณ์จริงทางการศึกษา โดยเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาวุฒิภาวะ การพัฒนาทักษะ ด้านการจัดการ ทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

ตามหลักการกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานหนึ่งของงานกิจการนักศึกษาที่สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่งจัดขึ้น เพื่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสากล มีสติปัญญา มีวินัย มีความรับผิดชอบ คิดอย่างเป็นระบบ เข้าใจความเป็นจริงของสังคม เช่นเดียวกับซิคเกอร์ริง และริสเซอร์ (Chickering and Riser 1993 : 468) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้ได้รับประโยชน์ในด้านการรู้จักเรียนรู้ตนเอง การสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาการด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การเข้าใจโลกของการทำงาน เข้าใจธรรมชาติและ ความแตกต่างของมนุษย์ รู้จักบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จัก รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น จะเห็นว่าการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพออกไปสู่สังคมนั้น เป็นภารกิจสำคัญยิ่งของทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาทุกแห่งต้องกำหนดนโยบาย และกรอบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้ชัดเจน สนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในสถาบัน และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการการจัดกิจกรรม มีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้รับผิดชอบกิจกรรมที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับกิจกรรม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทันยุค ทันเหตุการณ์ กิจกรรมต้องเหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้กิจกรรมที่จัดได้มีส่วนส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองได้อย่าง

มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมและเป็นส่วนหนึ่งในของการพัฒนาประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นภาระงานส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตรการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์การเรียนรู้สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ซึ่งมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง มุ่งส่งเสริมความรู้ ทักษะ การทำงานในแต่ละด้าน การทำงานเป็นทีม และประสบการณ์ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย และที่มุ่งส่งเสริมความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และเพื่อสุขภาพพลานามัยที่ดี กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้ในสรรพวิทยาการ ซึ่งเป็นการแสดงถึงศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหรือความก้าวหน้าทางวิชาการ กิจกรรมด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ปลูกจิตสำนึกให้กับนักศึกษาเกิดความผูกพันต่อสถาบันและสังคมกลุ่มเพื่อน และกิจกรรมด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่ได้รับความร่วมมือกับนักศึกษาไม่มากนัก จากการประเมินผลการจัดกิจกรรมและการสัมมนาผู้นำกิจกรรมนักศึกษา ที่ได้สรุปสภาพปัญหาในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรไว้ว่า นโยบายการพัฒนานักศึกษากับแนวปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมไม่สอดคล้องกัน และยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร อาจเนื่องจากการจัดกิจกรรมขาดการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง ขาดการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่ดี ขาดการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม การบริหารจัดการด้านวิชาการไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้ช่วงระยะเวลาการจัดกิจกรรมตรงกับเวลาเรียน กิจกรรมที่จัดไม่หลากหลาย กิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ลักษณะของกิจกรรมเป็นแบบเดิม ๆ กลุ่มที่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มเดิม ผู้บริหารและอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมน้อย และมีอุปสรรคเพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกรวดในการดำเนินกิจกรรมไม่เพียงพอ มีชมรมไม่หลากหลาย ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ดังนั้น การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาลัยศิลปากรมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่ต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วม เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ตั้งไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ จำเป็นต้องให้ทบทวนและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรด้านกิจการนักศึกษา จึงมีความสนใจที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษา การวิจัยในเรื่องนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่จะส่งผลให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง หรือได้รับประสบการณ์ตรงในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา และเป็นไปตามเป้าหมายการส่งเสริมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ในการพัฒนารูปแบบและทิศทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการนักศึกษาที่จะเป็นบัณฑิตต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาลัยศิลปากร ได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีประชาธิปไตย
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรมและการรับเข้าศึกษาต่อ สาขาวิชา

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาลัยศิลปากรมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาลัยแตกต่างกัน ตามตัวแปรเพศ ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรม และการรับเข้าศึกษาต่อ สาขาวิชา

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แก่ การสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 299 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิปัญญา สถานภาพของการเป็นสมาชิกชมรม และการรับเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม
3. ด้านกีฬา
4. ด้านวิชาการ
5. ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา
6. ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลของคณะและคณาจารย์ในแต่ละสาขานำไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสาขาวิชาที่รับผิดชอบ

2. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นให้นักศึกษาซึ่งไม่ได้เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและมีเป้าหมายในการพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่

ด้านบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง การเรียนรู้และการเพิ่มพูนประโยชน์ของนักศึกษาเพื่อทำให้ตนเองเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ มีความรักในวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย ร่วมกันพัฒนาและอนุรักษ์เอกลักษณ์ของชาติ

ด้านกีฬา หมายถึง กิจกรรมกีฬาที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน บันเทิงในเวลาว่าง และ เกมต่าง ๆ ที่เล่นประเภทง่าย ๆ

ด้านวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเกี่ยวกับวิชาการ เพื่อสนองความต้องการ ความสนใจให้นักศึกษาได้มีโอกาสหาความรู้ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้ในสรรพ วิทยาการ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ

ด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ จัดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาตลอดจน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา

ด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน ภายใต้ระบอบการปกครองประชาธิปไตย

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัดประกอบด้วย สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต เทคโนโลยีทางการศึกษา จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์การกีฬา

กรอบแนวคิดและระเบียบวิธีวิจัย

